

ALMANACH

JUNÁCKÉHO STŘEDISKA ŽATEC

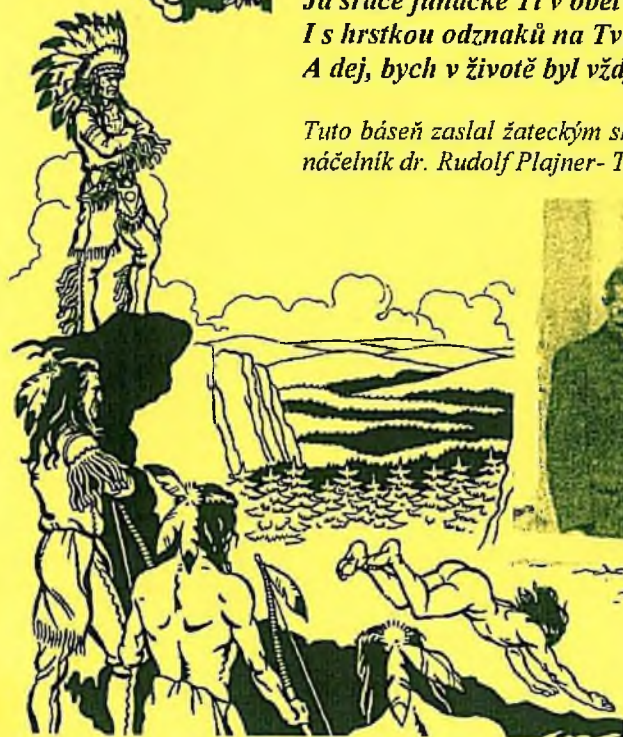
Modlitba

*S pokorou v duši, v srdci bázně citem,
Před Tebou, Mocný, skláním hlavu svou.
Ty tmou se odíváš i ranním svitem –
Ty, jež praotcové zvali Svantovítem
A bratři v prériích Tě zovou Manitou.*

*V samotách lesních, života vzdálen shonu,
Jsem poznal Tebe, též i tajemství Tvých sil.
K nám skautům, mluvíš mocným hlasem hromu
I steny zvířat – i duši mluvíš stromu.
Dej, prosím, bych Tvou moudrost cele pochopil !*

*Slyš, Bože Slovanů i našich rudých bratrů,
Já srdce junácké Ti v oběť kladu jen
I s hrstkou odznaků na Tvoji věčnou vatru.
A dej, bych v životě byl vždycky připraven !*

*Tuto báseň zaslal záteckým skautům v dobách nelehkých
náčelník dr. Rudolf Plajner- Táta.*

Br.Sum, br.Plajner a ses.
Tome v roce 1968 při
otevření skautského
muzea v Roztokách

ALMANACH

JUNÁCKÉHO STŘEDISKA ŽATEC

Tomáš Studenovský- Medvěď

Vydáno u příležitosti oslav 70. výročí založení
střediska Junáka v Žatci a 80 let skautingu tamtéž

Předmluva

Blíží se pomalu půlnoc a já se probírám zažloutlými fotografiemi a pokouším se vytvořit za pomoci starých kronik, deníků a časopisů ucelený pohled na naši osmdesátiletou historii. Není to snadné, neboť zejména materiálů z let 1936-1950 se zachovaly pouze zlomky a o úplných začátcích (20.léta) nevíme v podstatě nic...

Myšlenka sestavit almanach s historií žateckého skautingu mne napadla již před šesti lety, ale pouze utřídění značně roztržštěných informací z let 1968-1995 mi zabralo více než rok. Po br. Jáchymovi se naštěstí dochovala kronika z let 1932-1935, ale ve chvíli, kdy jsme se s ní pochlubili na veřejnosti (při oslavách 65.výročí), byl její osud zpečetěn. Vykuk podobného ražení co okradl Jaroslava Foglara o deník a několik kronik, se vloupal do skautského domu a odcizil veškeré materiály z let 1929-1950. Tři kroniky, nesčítelné deníků, diplomy, časopisy- všechny tyto historické relikvie žateckého skautingu byly na několik let ztraceny.

Mnohokrát jsem si říkal, že psát almanach nemá smysl, neboť již stejně nelze získat všechny potřebné podklady a dávat na veřejnost neúplné údaje mi bylo proti mysli. Nakonec však vše převážila myšlenka, že pokud se o to nepokusím nyní, tak za pět či deset let už historii našeho sboru nesestaví nikdo a to by byla škoda. Je tomu již sedmdesát let, co bratr Jáchym založil v Žatci svůj oddíl a mne až dojíká, když si čtu, jak se naši předchůdci těšili na svůj první tábor či výlet. Během listování rukopisnými zápisky, se před mými zraky pomalu odvíjí páska naší historie jako černobílý film.

Znalost historických pramenů je pro nás důvodem, abychom si mohli vážit sami sebe. Jsem hrdý na to, co jsem v našem oddíle prožil a věřím, že alespoň ti starší mi dají za pravdu. Čas smaže všechny vzpomínky a je důležité, aby zde zůstal důkaz o naší minulosti.

Vážme si své historie, neboť jen tak jsme tím, čím jsme a ne neznámou a bezejmennou veličinou. Mějme úctu k těm, kdo nám i v dobách nelehkých prošlapali Cestu a umožnili tak dnes mít to, co máme.

Sestavil jsem z těchto důvodů pro potěchu svou i Vaši tento almanach. Obsahuje mnohé zcela nové či zapomenuté skutečnosti a nesnaží se zamlčovat žádné údaje a tím vytvářet líbivý obrázek plný lží. Naši předchůdci byli také jen lidé se svými slabostmi a chybami, ale my tu nejsme od toho abychom soudili, nýbrž snažme se z chyb poučit a vyvarovat se jich.

Rád bych také poděkoval za pomoc při sestavování almanachu těmto bratřím a sestrám: Mileně Vršínské- Tome, Janě Slunečkové- Slunečnici, Vlastě Mackové, Františku Pechovi, Rudolfu Vejvodovi- Robinovi, Dáše Petříčkové, Martinu Fišlovi- Condorovi, Jiřímu Libovickému- Grizzlymu, Antonínu Petříčkovi, Janu Řánkovi, Dáše Šabatové, Jiřině Kubínkové, Ondřeji Vogeltancovi a Josefu Bláhovi- Řeštlákovi.

Před vytištěním tohoto almanachu se opět objevily dvě z ukradených kronik a tak mám pocit, že snad přece jen něco jako spravedlnost možná existuje...

Příjemné vzpomínky
Vám přeje

Tomáš Studenovský- Medvěd

ZAČÁTKY

SAAZ. - Westseite.

První zmínky o skautingu v Žatci jsem našel v dobovém tisku z počátku dvacátých let. Odborný učitel Jaromír Krob se ve svých *Zprávách o činnosti České okresní péče o mládež v Žatci* zmiňuje o **Odboru Skautů**, který se spolu se Sokolem stará systematicky o výchovu dorostu pomocí besídek, občasných vycházek a letních táborů. Tato skautská jednotka určitě existovala v letech 1923- 1926, ale je možné, že její zrod je ještě staršího data. Bohužel se mi nepodařilo zjistit nic bližšího a tak jsou úplné počátky skautingu v Žatci zatím zastřeny rouškou tajemství...

V červenci 1929 se do města Žatce přistěhoval mladý poštovní úředník Josef Jáchym. V následujících měsících upozornil na sebe českou veřejnost propagační činností o skautingu. V listopadu zakládá v Žatci oddíl skautů, se kterým podniká turistické výlety po okolí. Bohužel však neměl tento mladý oddíl dlouhého trvání. Již v počátcích byl br.Jáchym služebně přidělen mimo Žatec,

takže oddíl bez vůdce pokračoval ve svém programu velmi váhavě. Zkáza oddílu nastala následujícího roku, kdy vůdce Jáchym byl nucen nastoupit vojenskou službu v Kutné Hoře. Vedení osiřelého oddílu se ujal br. Josef Blažek, ale přestože dokázal pro skauty získat jako klubovnu místnost v Domě sociální péče, skauting počátkem roku 1931 v Žatci zaniká...

ROK 1932

V roce 1932 se vrátil br. Jáchym ze základní vojenské služby opět do Žatce. Po svém návratu se snaží obnovit junácký oddíl. Úspěchu dosahuje již na podzim a k 1.říjnu 1932 je oddíl také zaregistrován na Ústředí Svazu Junáků – skautů RČS.

Začátky byly velice těžké. Nepochopení rodičů zavinilo nedůvěru ke skautingu a ostatní organizace v Žatci vidí v oddílu pouze nekalou konkurenci. Přes výsměch veřejnosti a rasistické projevy ze strany německé majoritní společnosti pokračuje bratr Jáchym obětavě ve své práci s mládeží. V této nelehké době mu přicházejí pomoci František Štrébl a Václav Linek. Tím se ulehčila vůdcova práce a nastává velmi rychlý rozmach žateckého skautingu. Prvními skauty, kteří se přihlásili do Jáchymova oddílu (pozdější 1.

Br. Josef Jáchym

chlapecký oddíl) byli: Francl Jiří, Vojáček Miloslav, Brejník Václav, Pospíšil Alois, Winkelhöfer Jaroslav a Mach Jaroslav. S těmito hochy podnikal br. Jáchym schůzky a první výpravy do přírody. Během měsíce října se přihlásilo několik dalších chlapců: Dlouhý Jindřich, Němeček František, Švarzvald Stanislav, Suk František, Kučera František a Němeček Jiří.

S příchodem tuhé zimy je zde stále úpornější snaha br. Jáchyma o sehnání přístřeší. Nakonec se mu podařilo získat pro schůzky šatnu na hřišti S.K.Žatec (pozn.: *dnes zde stojí hala podniku Šroubárny*). Klubovna byla pouze dřevěná boudička, do které v zimě vnikal chlad ze všech stran, ale přesto zde oddíl pomalu zapouští kořeny. Tuhá zima s více než třicetistupňovými mrazy však nutila vůdce, aby někde našel vhodnější místnost. Výsledkem hledání je nakonec zapůjčení třídy v Domě sociální péče panem učitelem Jaromírem Krobem.

První dochovaná fotografie žateckých skautů z prosince 1932, s vůdcem br. Jáchymem (vpravo) a br. Štréblem (vlevo), který mu v té době pomáhal.

Oddíl je v té době rozdělen na dvě skautské jednotky podle věku (skauti a vlčata). Dne 6.listopadu 1932 navštívil nový oddíl oficiální zástupce Svazu, okresní zpravodaj Miroslav Klapka z Postolopr. Při této příležitosti byla uspořádána Skautská besídka. Program byl vyplněn zpěvem, recitací a různými výstupy.

Br. Linek byl donucen vůdcem ke 23.11. k vystoupení z oddílu, neboť chtěl převést oddíl ke konkurenční organizaci Junáci volnosti (pozn.:*Skauti věrní straně Národních socialistů, založeni roku 1923. Byli druhou největší skautskou organizací u nás*), za což mu bylo slíbeno nové zaměstnání. Br.Jáchym prohlásil, že ***Junák nikdy nesmí sloužit prospěchářským cílům jednotlivce, ale pouze ve prospěch celku, to znamená zejména mládeži české.***

Během prosince si celý oddíl opatřil nové junácké kroje. V průběhu otevření *Výstavy malíře Mikoláše Alše* v Národním domě vykonávali starší skauti dozor a také se střídali v čestné strážii u velkého *Vánočního stromu republiky* na náměstí, který každoročně pořizovala Česká okresní péče o mládež.

V ročenkách České okresní péče o zdraví a mládež, které v letech 1924-1938 vydával učitel Jaromír Krob, se lze každoročně dočíst o činnosti skautů v Žatci.

ROK 1933

První schůzka proběhla již 2. ledna. Při této příležitosti se přihlásil do oddílu poštovní úředník dr. Rudolf Kunc jako nový činovník místo odcházejícího br. Linka. Rovněž mladší osazenstvo oddílu prošlo přes zimu několika změnami a výrazně se rozrostlo. Konečně může br.Pepík (Jáchym) uskutečnit další ze svých plánů a vytvořit družiny, jak o tom četl v příručce bratra zakladatele.

Po rozdělení vyhlížel 1.chlapecký oddíl skautů takto:

- **čínovníci:** Josef Jáchym (vůdce), František Štrébl (zástupce), Rudolf Kunc (zástupce)
- **družina Vlků:** Otto Šafer, Jaroslav Winkelhöfer, Miloslav Vojáček, Václav Brejník, Antonín Kubský, Rudolf Adamec, František Pech, Otakar Švejnoha
- **družina Lišáků:** Zdeněk Kubský, Václav Blecha, Josef Pšenička, Jiří Franci, Jaroslav Mach, Miroslav Mrázek
- **družina Osřřžů:** František Uher, Ota Uher, Jiří Veselý, Václav Šebek, Josef Vacek
- **smečka vlčat:** Rudolf Milzimer, Stanislav Švarzvald, František Kučera, Miloň Zábranský, Josef Bálek, Břetislav Davídek, Miroslav Řimovský, Karel Kopenec, Karel Kunc, Jaroslav Junger, Karel Zimmermann, František Průcha, Josef Suk.

Na oslavu narozenin protektora Svazu Junáků RČS, prezidenta T.G. Masaryka, uspořádal 7. března oddíl besídku. Při této

příležitosti se vrací bývalý člen z roku 1929, Bohumil Francel, aby pomohl vůdci s vlčaty.

Spolu s postoloprtskými junáky uspořádali žatečtí celodenní výlet do Lišan. Cesta byla plná her, zpěvu a různých soutěží. Účelem vycházky bylo, aby se lépe poznali hoši z obou měst. Žatečtí skauti měli poprvé možnost využít dar svého vůdce: stany, kotlíky a sekerky.

Během března byl vyloučen František Štrébl pro zpronevěru více než tisíce korun z oddílové pokladny. Bratr Jáchym věděl, že pokud by tento čin vyšel na veřejnost, je s oddílem konec. Většinu peněz uhradil ze svého a část zaplatila za marnotratného mladíka jeho sestra.

v žatečtí...
 TÁBORÁK
 ROČ. I.

TÁBORÁK
 ROČ. II.
 Číslo 4-2
 v žatečtí...

♯
 lej, naše vlky, nocní vlky,
 vly za úsvě a za pochrty,
 chřm česť, rad a práce plný!
 Těh pro te padlych odumřuj.

 Hl pjsně, tvrdě však se nos,
 ab moudr nosle a sláde vzkřele!
 kaxumů předí sarkově svěle,
 bud těhkovu dobrých a elyč stog!

V dubnu uskutečnil oddíl dvoudenní výlet do Klůčkova, chlapani si vyzkoušeli vaření jídla na přírodním ohništi, hráli několik her, signalizovali semafor i morzeovku a učili se první pomoci. Bratr Pepík byl spokojen s touto přípravou na první letní tábor, který měl být už zanedlouho.

Počátkem května přichází br. Vojáček s návrhem vydávat časopis, aby si skauting získal větší pozornost veřejnosti. Bylo rozhodnuto, že časopis ponese název „**Táborák**“ a bude se rozmnožovat pomocí hektografu (pozn.: *dnes již velmi zastaralá forma kopírování pomocí anilinové barvy a desky s vrstvou glycerinu*).

Bratr Jáchym zařídil ve svém bytě tiskárnu. Celý oddíl se pustil s chutí do práce a již 13.května se dostalo žatecké veřejnosti i náčelnictvu Junáka do rukou první číslo Táboráku. Toto číslo nebylo samozřejmě číslem posledním, časopis ve stejné podobě vychází nepravidelně až do konce roku 1938, kdy byl skauting v Žatci násilně ukončen.

Ses. Terezie Zulaufová

Na pomoc žateckým skautům přicházejí další dospělí činovníci: br. Václav Albrecht a br. František Hrstka. Den 22.květen je však zapsán v historii celého žateckého skautingu zejména tím, že se br. Jáchymovi splnil jeho sen a zakládá další složku sboru – **1. dívčí oddíl**! Jako vedoucí skautek přichází mladá učitelka ses. Terezie Zulaufová.

Názory žatecké veřejnosti na skauting se postupně zlepšují, ale br. Jáchym přesto ve svém článku všechny varuje před usnutím na vavřínech (pozn.: *zejména poslední odstavec je natolik aktuální i*

dnes, že mi to nedá, abych jej celý neotiskl): “Nepřítel, jež je na otevřeném poli, jest skautingu neškodný. Však střežte se toho, kdo se slovem ujišťuje se za pravého skauta ! Tento, vmísí-li se do našich řad, provede takový rozvrat, že pád organizace jest jistý ! Vždy hleďte předně na práci, kdo dokáže bez mluvení určitou věc, jest dobrým skautem a též dobrým člověkem. Však ten, kdo mnoho o skautingu mluví, jest nejhorším nepřítelem nejen Vaším, ale i celé lidské společnosti. Tento člověk jest sketou a chraň se ten, kdo přijde s ním ve styk. Doufám, že v zájmu celku, nedopustí nikdo z Vás, aby podobný vetřelec se vmísil do našich řad !“

Dne 4.června se oddíl zúčastnil slavnosti 10. výročí základní školy v Trnovanech v počtu dvaceti osmi krojovaných členů. Veřejnost obdivovala skautské stany a vaření na otevřeném ohni. Všichni skauti také byli vidět ve slavnostním průvodu spolu se zástupci ostatních organizací po boku. *Již nebyl český Junák na žatecku vyvržencem...*

Slavnostní slib za účasti veřejnosti naplánoval bratr Jáchym na 11.června. Celkem dvaatřicet skautů a vlčat skládalo slib večer po dětském dni na propagačním táboře.

Podle ujednání a oběžníku podnikl ve dnech 17.-18.6.1933 žatecký sbor (pozn.: *dnes středisko*) zájezd do Měcholup. Přes nepřízeň počasí se pod vedením sestry Zulaufové a bratra Jáchyma zúčastnilo 38 členů.

Po rozhovoru s rodiči pořádá br.Jáchym s chlapci první letní tábor. Konal se pět týdnů – ve dnech 18.7. – 15.8.1933 pod hradem Týřovem na Křivoklátsku. Táboru se zúčastnilo 16 hochů pod vedením br. Hrstky a br. Bohumila Francla- Miloše. Josef Jáchym se nemohl podílet na vedení, neboť měl pracovní povinnosti, ale pečlivě vypracoval program pro oba své zástupce na celý tábor.

*Hrad Týřov u Skryjí – místo
prvního tábora chlapeckého oddílu
br. Jáchyma*

Skautská hlídka. ●

Skautům-junákům v Zatci.

Předvezvali jste si, hoši, krásnou věc, vychovávat mládež pohádkami. Je to těžký úkol a já vám chci býtí nápomocen. Ano, v pohádkách je dětské mládí se všemi radostmi a vším nadšením, zadívejte se jenom při dětském představení do řad tohoto drobného, ale nejděčnějšího občerstva — a budete největšími příznivci dětských pohádkových představení. Nic nedovede tak bezpečně vyloučiti neskonale sladký, mírný, tichý a spokojený úsměv na dětské tvářičce, jako Kašpárkovy šelmovinky, anebo jeho úspěchy. Nikdy děcko tak dobře nechápe rozdíl zla a dobra, jako chápe v pohádce, kde Kašpárek zlé a nespravedlivé přísně trestá a dobrému a poctivému přeje a pomáhá. Těmito pohádkami téměř nepozorovaně sází a pěstujete v dětských duších jádro ušlechtilosti, poctivosti a pravdy a pomáháte k tomu, aby z generace takto vycho-

vané vyrůstali lidé dobří a celí. Kdyby tedy pohádky nevykonaly nic více než to, stačí to úplně. — Je rozhodně lépe vychovávat mládež pohádkou ke skutečnému a tvrdému životu, než otvírali již v mládí dětem tvrdé a neutěšené perspektivy života a tak ochuzovali je o nejkrásnější lidský věk — mládí. Vždyt, vzpomeňme každý z nás — nezazvoní-li nám mnohdy v duši vzpomínka na dobu, kdy se ztajeným dechem sedávali jsme na dřevěných lavicích, před oponou pestře namalovanou, která skrývala dřevěné hrdiny našich snů a tužeb? Co v tom bylo kouzla — ať už Kašpárek, doktor Faust, Škrhola a j., to bylo zlaté mládí a vzpomínky na tuto dobu jsou nejhřejivější a jsou-li nám tyto vzpomínky milé a hřejivé, snažme se svým dětem dáti dnes to nejlepší, aby jednou jejich vzpomínky byly ještě milejší a hřejivější. Za svou práci, námahu a obětavost budete bohatě odměněni — odměnou nejkrásnější: šťastným dětským smíchem a jejich šťastnou spokojeností.

Váš Kašpárek.

Divadelní sbor komika Józsi Zvěřiny - Kašpárka

V předvečer 28. října zapálil 1.chlapecký oddíl Ohňovou štafetu, jako vzpomínku na strážní ohně starých ochránců hranic-Chodů a týdeník 'Žatecký kraj' o tom přináší článek.

Během listopadu pracuje žatecký sbor v Národním domě na divadelním jevišti. Pan Josef Zvěřina chce skautům pomoci tak, že bude pro ně hrát různá představení. Prvním představením byla *Mikulášská zábava* a o vánocích sehrál pan Zvěřina scénu s Kašpárkem a Šmidrou. Návštěva zde byla ohromná a sbor konečně získává finanční hotovost do své pokladny.

V časopise 'Žatecký kraj' zřídil br.Jáchym stálou rubriku 'Skautská hlídka', kde vycházejí články z činnosti sboru.

ROK 1934

Dne 8. ledna zasílá br.Jáchym do Prahy registraci svého sboru:

- **1.chlapecký oddíl** – Jáchym Josef (vůdce), Kunc Rudolf (zást.vedoucího), Šafer Otto (rádce), Francel Jiří, Vojáček Miloslav, Kubský Zdeněk (rádce), Brejník Václav, Pospíšil Alois, Jindřich Antonín, Suda Bohumil.
- **2.chlapecký oddíl** – Francel Bohumil (vůdce), Davídek Břetislav, Mrázek Miloslav, Winkelhöfer Jaroslav (rádce), Kučera František, Pech František, Švarzvald Miroslav, Kubský Antonín (rádce), Schořovský Jiří, Mach Jaroslav, Uher Otakar, Fárka Miloslav, Veselý Miroslav, Pelc Josef, Ledvina Gustav, Bláha Luděk, Třeška Vladimír, Adamec Rudolf, Kindl Josef.
- **1.smečka vlčat** – Hrstka František (vůdce), Albrecht Václav (zást.vůdce), Kunc Karel, Průcha František, Řimovský Jiří, Zimmermann Karel, Řimovský Milan, Martinů Oldřich, Kyselka Miloš, Zvěřina Miloslav, Kopeneč František, Zábanský Miloň.

Děvčata v Klůčku se
ses.Magdou Pošvářovou
(uprostřed)

- **1.dívčí oddíl** – Jarošová Eva (vedoucí), Havelková Anežka, Kolmanová Libuše, Pošvářová Magda, Průsenovská Věra, Radimská Vlasta, Sudová Helena, Šmídová Jarmila, Winkelhöferová Božena.
- **1.roj šotků** – Jindřichová Libuše, Nejedlá Věra, Průšková Věra, Šašková Marie, Šedivá Věra.

Takto sestavený sbor žateckých skautů vkročil do nové práce v roce 1934. Bylo pro všechny radostné, že též dívčí skauting vchází do nového roku s novým vedením. Sestru Zulaufovou nahradila po jejím odchodu ses. Eva Jarošová – Babička, bývalá vůdkyně 6.dívčího oddílu v Praze.

Ve dnech 19.-20.ledna probíhá v sále Národního domu výstava skautských prací. Účast je hojná a kritika místního tisku příznivá. V neděli 15.dubna sehrál sbor za režie Jóži Zvěřiny divadelní představení pro děti.

Chlapecký oddíl v Klůčku s br. Albrechtem

Dne 22.dubna 1934 se konala v Žatci tryzna kuctění památky ministerského předsedy Švehly. I sbor junáků se zúčastnil ve velkém počtu. Jak působila účast na veřejnosti si lze dočíst z dalšího článku v „Žateckém kraji“.

Při opětovné volbě pana presidenta T.G.Masaryka žatečtí občané uspořádali ohromný průvod městem na jeho podporu. Tohoto průvodu se zúčastnilo celkem 72 žateckých skautů a skautek.

Dne 25.května schází se žatecká Sborová rada, aby vyřešila otázku velkých dluhů, které má sborová pokladna. Dosud nebyly zaplaceny všechny závazky z loňské stavby jeviště a výpravy do přírody jsou drahé. Vedoucí chlapeckých oddílů si stěžují vůdci na divčí oddíl, že dosud sbor neobdržel od dívčího oddílu ani haléř, ač mají stejné povinnosti a požadují tak stejné materiální vybavení jako chlapci. Momentálně chtějí děvčata stany, ale br. Jáchym toto vybavení neschvaluje z důvodu již tak značného zadlužení. Debatu, jak se budou splácet dluhy končí br.vůdce tím, že se zavazuje zasílat zatím ze svého splátky a až bude mít sbor dostatek finančních

prostředků, položku si vezme zpět. Bratr Bohumil Franci navazuje na toto svojí řeč a pravil: „Kolik by již musel náš sbor br. Jáchymovi zaplatiti za vše, co již sboru dal. Já sám vím o částce 2.110 Kč a to ještě br. Jáchym věnoval sboru věcné dary.“

První jarní vycházku s přenocováním v Klůčku uspořádaly chlapecké oddíly ve dnech 17. – 28. května. Po celý den se konalo cvičení ve skautské praxi, ale také se hrálo spoustu her.

Při další Sborové radě se hlásí br. vůdci noví vedoucí: Josef Šafer (respicient finanční stráže), Stanislav Svoboda (úředník) a Josef Dušek (kovář z Postoloprť). Br. Jáchym – Pepík zajistil místo pro letní tábor u Padrťských rybníků.

Žatecký sbor v Luhu u Postoloprť na víkendové výpravě

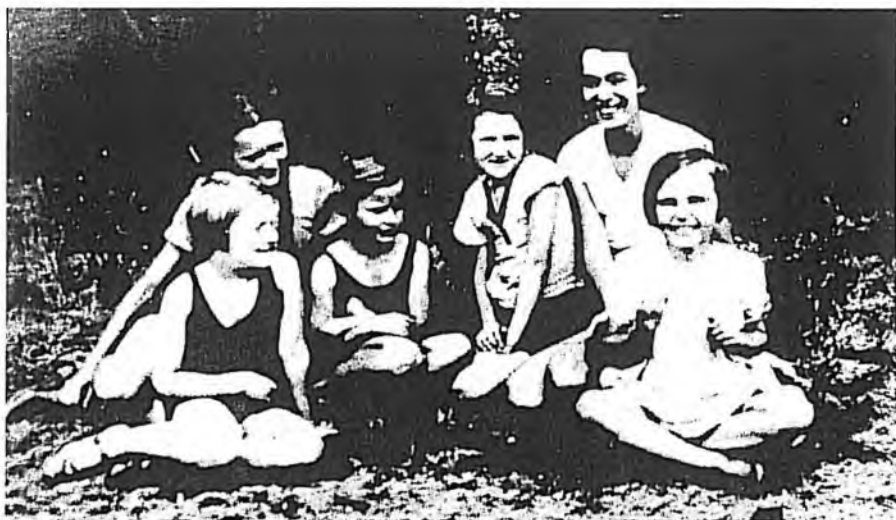
Dne 3. a 4. června uspořádal sbor dvoudenní tábor v Luhu u Postoloprť. Oba dny byly určeny hlavně k seznámení oddílů žateckých a postoloprťských. Program sestavil a tábor (pozn.: *dnes bychom řekli výpravu*) vedl okresní zpravodaj br. Klapka.

Dne 9.června uspořádal sbor noční pochod za účelem cvičení vytrvalosti junáků. Směr pochodu vedl od Žatce přes Postoloprty do Loun a zpět přes Ranskou horu. Celkem hoši nachodili 53,5 km! Byl to ohromný důkaz připravenosti chlapeckých oddílů k obraně vlasti. Dne 17.června byla uspořádána noční vycházka spojená se cvičením v orientaci. Šlo se na hrad Pravda, terén byl dosti nebezpečný, ale vůdce velmi dbal na bezpečí svěřených dětí, čímž si získává skauting vážnost a oblibu u veřejnosti. Tentokráte hoši nachodili za noc 39 km!

Na den 24. června je svolaná rodičovská schůzka do klubovny. Letní tábor povede br. Vilém Klár, cena celého tábora činí 160 Kč! Tábor chlapeckých oddílů se konal ve dnech 14.7. – 18.8. 1934 u padrt'ského Velkého rybníka, poblíž obce Mirošov na Rokycansku.

Letní tábor na Padrti. Horní řada zleva: Franta Pech, Miloš Vojáček, Ota Šafer, Pepík Kindl, Jára Junger a br.Vilém Klár. Spodní řada zleva: Tonda Jindřich, Franta Průcha, Olda Martinů, Jirka Francel a Bohouš Suda

Také osm děvčat pod vedením sestry Evy Jarošové jede do Krupčín u Kamenice nad Lipou, kde mají pětitydenní tábor společně se 6. dívčím oddílem z Prahy (pozn.: *bývalý oddíl sestry Evy*).

Po prázdninovém táboření se vyvíjel skauting v Zátci dále. Sbor byl přítomen vždy tam, kde jej pozvali. Ve stálé paměti tehdejších účastníků zůstal „Zájezd do Mašřova“, kde žatečtí skauti udělali takový dojem, jako ještě nikdo. Zvláště v předvečer slavnosti uspořádaný táborový oheň vzbudil ohromný zájem a již se nemluvílo o ničem jiném než o skautech. V den našeho národního svátku uspořádali junáci „Skautskou akademii“ (pozn.: *v podstatě se jednalo o předvedení skautského umění*) v hotelu Cukrovar. Účinkující předvedli veřejnosti hodnotná čísla, v nichž byla zřejmá ukázka kázně a skautské morálky. Pan Zvěřina pro zpestření uspořádal divadelní představení s Kašpárkem.

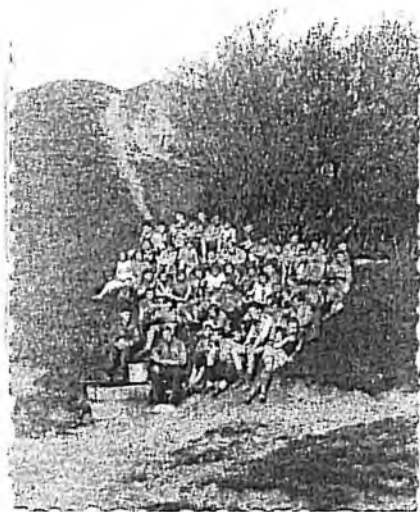
Skautský rok byl zakončen vánoční besídkou u stromečku za účasti celého sboru.

ROK 1935

Nově jsou zaregistrováni tito členové žateckého sboru: Primas František, Krám František, Sklenka Miloš, Krátký Vladimír, Ipold Miroslav, Hnátek Vladimír, Poul Adolf, Slavík Stanislav, Mach Miroslav, Jedenko Igor, Hora Ladislav, Hrách Jiří, Sklenka Daniel, Vacek Václav, Berounská Blanka, Dufková Anna, Křiváčková Marie, Brdová Helena a Wachtlová Anna .

Sborový výlet 4.5.1935

Výlet žateckého sboru na vrch Rubín 11.5.1935

Ve sboru je také registrován *II.klub táborníků* (pozn.: jednalo se o specifickou jednotku skautů, dnes velmi populární rodinný skauting) pod vedením br. Františka Martinů. Bratr Kunc

dostává příležitost uplatnění svých muzikantských schopností a opouští i s vlčetem Karlíkem (nadaným houslistou) a rodinou Českou republiku. Br. Hrstka nastupuje základní vojenskou službu a jeho nástupcem se stává br. Josef Dušek. Student Bohumil Suda se stává zástupcem vůdce 1.chlapeckého oddílu.

Skautské divadlo převzal po odchodu komika Josefa Zvěřiny do Městského divadla nový člen táborníků br. Josef Holý.

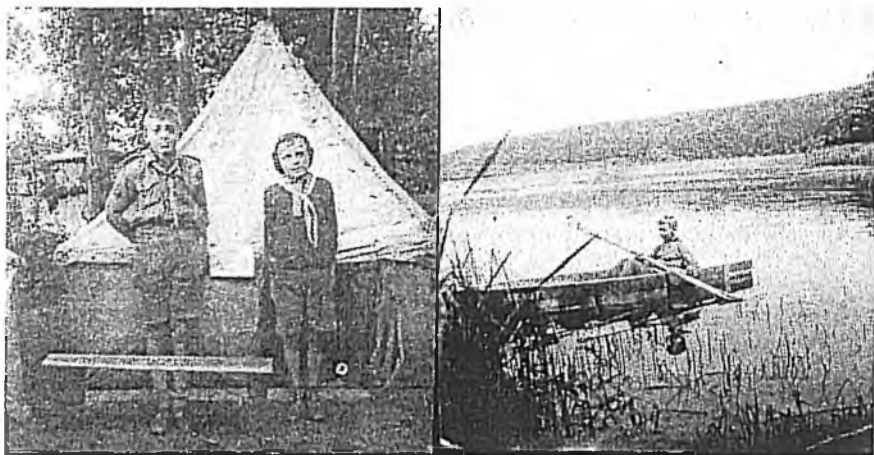
U příležitosti oslav 85 let prezidenta T.G.Masaryka předvedl sbor 7.března veřejné vystoupení s ukázkou svých schopností a dovedností.

Od jara konají jednotlivé složky sboru pravidelné výpravy a výlety do přírody. V červnu uspořádala místní Národní jednota severočeská Slavnost 50 let trvání organizace. Žatečtí skauti zde poprvé pochodují se svou novou vlajkou, kterou věnovali sboru bratři Jáchym a Albrecht.

Vyvrcholením celoroční činnosti byly letní tábory. Děvčata měla v létě svůj samostatný tábor opět v Krupčínách pod vedením sestry Evy. Chlapecké oddíly uskutečnily dokonce tři různé letní tábory:

- pětítýdenní stálý stanový tábor na místě zvaném U Punčochy pod vedením br. Jáchyma a br. Viléma Vendery.
- pětítýdenní putovní tábor na kolech pod vedením br. Šafra
- čtyřtýdenní prázdninová osada byla postavena v Žatci za vedení br. Vaněčka

Při zářijové slavnosti *Otevírání českých škol* v Žatci se stal žatecký sbor hlavním pořadatelem této akce a předvedl mnoho z toho co se naučil.

Letní tábor chlapců u rybníku Punčocha

Po vyúčtování táborů panuje napětí mezi činovníky, které vyvrcholí tím, že je br. Jáchym nespravedlivě osočen ze strany ses.

Letní tábor děvčat v Krupčínách

Babičky a br. Šafra, že zadržuje sborové peníze a nedává je oddílům. Ostatní činovníci (zejména ti starší a informovanější) se bratra Jáchyma zastávají a snaží se vše vysvětlit, avšak sborový vůdce ohlásil svou resignaci ke konci roku a napsal okresnímu zpravodaji br. Klapkovi o revizi svého hospodaření. Bylo zjištěno, že br. Jáchym nejen, že nezatajil žádné peníze, ale naopak, že sbor je br. Jáchymovi dlužen více, jak 3000 Kč! Br. Albrecht a br. Svoboda se snaží přesvědčit br. Jáchyma, aby svou resignaci stáhl, ale ten je již pevně rozhodnut ze sboru odejít...

Vztyčím vlajky.

Prá! —!

Průnikavý zvuk přelétl se rozlehl vzduchem. Vstávat! Vstávat!

O, je, šo se nechce! Ze všech stran slyšet tlumení, ale rozhodně ne spákové zvuky. Po sestry protahují neochotně dky po zimavé noci.

Druhá krajšího stanu se souká ven něco zahnulého, dlouhého, nějaké ty tepláky a nakonec černá, rozoučaná hlava. Vědy je to naše „st.“

Ááá — říká po „prohřáté“ noci. Narovnává záda a už se dívá. „Tak ten stožár ještě stojí?“

Stavěly jsme ho večer a už téměř za úplné tmy a v duchu jsme si říkaly: „Ruce k dílu, tuíme sílu — a ať to na nás nespadne!“

Většina z nás dělala takovou práci po prvé — a tak když stál 19metrový stožár komežně v plné své kráse, všechny jsme si oddychly. Teprve dnes se díváme sanny oohé — to jsme večer dokázaly.

Po myšl v Kameničce, dnes zviděl důkladněm, chystáme své slavnostní kroje. Přechtujeme jednotlivě krásně, čistíme střevíce, upravujeme jedné druhou; a říkáme, aby bylo celé úbohotně v nejlepšího pořádku. Všude radostný ruch — neboť dnes po prvé zavěsje naš Krupčičkami naše státní vlajky.

Na signál sestry vedoucí tvoříme rychle, nehlučně pákruh kolem stožáru.

Eva stojí kolem k nám.

„Sestřičky!

Oblékly jste dnes, po prvé od přijezení do

tábora, zase svůj slavnostní kroj, abyste čistě a upraveně přivítaly synyol Československé republiky. A já bych si přála, abyste nezůstaly čistě jen svým vnitřkem — ale abyste tak úpravně a jasně byly a křivily ve svých srdcích. A nejen dnes, ale i potom, až odložíte kroje a vrátíte se k všední práci — zítra, za týden, po celý život.

Milujte svoji vlajku a pečujte o ni. Je symbolem toho nejkrásnějšího, co máme — je symbolem svobody.

Dívejte se na ní často. Pozorujte ji — jak vám vlaje nad hlavami a snažte se žít tak, aby nebylo dne ani okamžiku, kdy byste se před ní cítily zahanbeny.

Nedopustte, aby ani nejméně poskvěrněni ji zneuctilo vaší vinou, ale udržujte ji tak čistou a krásnou, jakou jí dnes přijímáte.

Přeji vám, aby všechny dny, prožité pod jejími barvami, vám přinesly jen radost — tak jako je přinášely nám na táborech minulých.“

Nejmladší a nejstarší členka (tábora upevňuje vlajku na lano. Vyvětila po stožáru a její krásné barvy se lesknou v ranním slunci.

Při zpěvu státní a skautské hymny třeptí se nezvyklé rosa v našich očích.

Pěkný obrázek: Stojíme se zdviženými hlavami, vzpomínky, zdravotice, sledujeme lét vlajky. Všechny jsme vážně a radostně dojaty.

Jedna z nejkrásnějších chviliek tábora.

Matice.

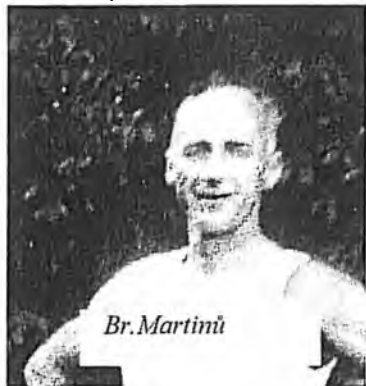
K 28. říjnu — 1. D., Zatec.

Článek v Zateckém kraji 43/1935

ROK 1936

Po odchodu br. Jáchyma nastává ve sboru zmatek. Většina činovníků chlapeckých oddílů během roku odchází a to vše samozřejmě neprospívá dětem. 2. chlapecký oddíl se slučuje s 1. a o program se klukům starají Táborníci (jako vůdce je oficiálně uveden

br. Josef Holý). Starší chlapci pod vedením br. Ipolda zakládají studentský oddíl Sov (pozn.: *dnes bychom je nazvali roverským kmenem*). Prozatímním sborovým vůdcem je určen br. Martinů.

Dívčí oddíl pod vedením ses. Babičky se rozšiřuje a na letním táboře v Krupčínách (1.-30.7.1936) je na dvacet skautek a šoteček. Z táborové kroniky lze vyčíst tato jména a přezdívky : Věra Vojáčková – Kaprál, Anna Kaucnerová, Věra Anna Průsenovská – Kryšpin, Miluše

Jindřichová – Smíšek, Věra Nejedlá, Majda Pošvářová, Líba Kolmanová, Mimi Roedlová, Marie Šašková, Čipera, Střízlík, Naninka, Rarach, Nita Roedlová, Helena Brdová - Hela , Zdenka Pošvářová, Alenka Průsenovská, Věra Pošvářová – Máma, Věra Křiváčková. Na táboře byl jako host bratr František Martinů s rodinou. Děvčata vedla svou táborovou kroniku velmi demokratickým způsobem, každý den psala tzv. "referát o táborovém dni " jiná dvě děvčata a výjimku nedostaly ani nejmenší šotečci.

Chlapci letos neměli samostatný tábor, ale tábořili tři týdny společně s březeneckým oddílem v Dřevíci pod vedením br. Klapky. Klub táborníků měl ve dnech 12.- 27.7. putovní tábor .

ROK 1937

Počátkem roku je Svazem Junáků- skautů a skautek jmenován pro Žatec nový oficiální sborový vůdce br. prof. dr. Al. Vošahlík, který se také ujímá osiřelého chlapeckého oddílu a jako

svého nástupce si vychovává br. Antonína Jindřicha. Vzhledem k chudým poměrům vzniklým hospodářskou krizí, nemohli chlapci ani letos uskutečnit prázdninový tábor.

Děvčata tentokrát tábořila na Salaši u Uherského Hradiště od 2.7. do 2.8. Pro nedostatek financí v rodinách jelo na tábor pod vedením ses. Evy pouze pět děvčat.

Svůj první stálý rodinný tábor měl oddíl 11.T.(klub táborníků) ve dnech 4.7.-23.7. pod hradem Týřov a poté Táborníci ještě 17 dní putovali po českých luzích.

Br. Svojsík – náčelník Svazu

Sborový vůdce br. Vošahlík se snaží navrátit skautingu vážnost jakou měl za br. Jáchyma a požádá o pomoc svého kolegu prof. Antonína Svojsíka. Bratr náčelník přislíbí pomoc a při své návštěvě Žatce (9.-11.4.) uspořádá přednášku na téma „Japonská výchova a skauting“.

V ročence České okresní péče o mládež se dále dočítáme, že jeden z bratrů se zúčastnil čtrnáctidenní Lesní školy a jeden z chlapců jel na Světové skautské Jamboree do Holandska.

ROK 1938

Zlomový rok žateckého, ale i celého československého skautingu. Události v Evropě jsou napjaté, Mussoliniho fašistická ideologie nachází všude své fanatické přívržence.

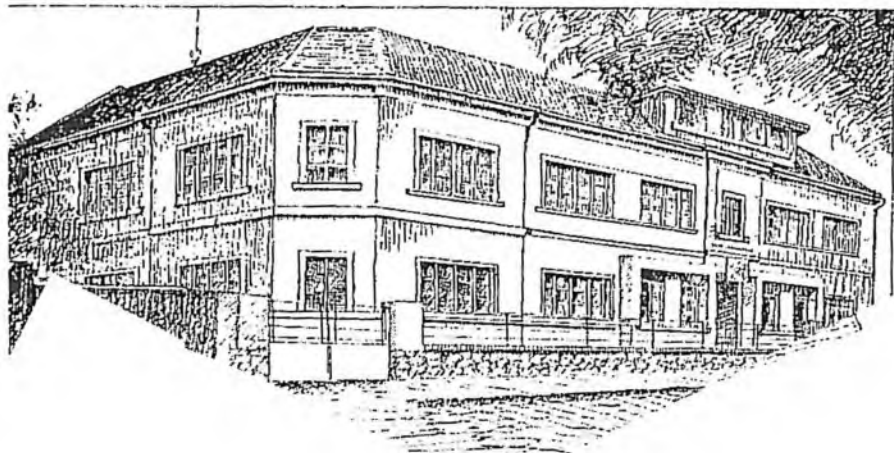
Ve dnech 14.-15.5. se v Lounech koná obrovská skautská manifestace na podporu českého pohraničí v čele s náčelníkem br. Svojsíkem a starostou br. Charvátém. V průvodu více než tisíce junáků z celé republiky samozřejmě nemohli chybět ani žatečtí skauti s br. Vošahlíkem v čele.

I za této napjaté situace pořádá bratr Martinů s 11.T. tábor. Také sestra Eva jede 10.7. – 10.8. se čtyřmi staršími skautkami (dnes bychom řekli rangers) na poslední předválečný tábor. Konal se opět v Uherském Hradišti a zúčastnily se jej kromě sestry Babičky: Líba Kolmanová, Marion, Anny Průsenovská a Máma (Věra Pošvářová). Během tábora psala

Ses. Eva Jarošová -
Babička

↓ Dům sociální péče

Od října 1938 do dubna 1939 bylo jako "Sudetenland" označeno veškeré české území odstoupené na základě tzv. Mnichovské dohody ze dne 29.zář 1938 Německé Říši. Poté až do května 1945 nesla tento název (resp. název „Sudetengau“) územně správní jednotka Říše s centrem v Liberci. Město Žatec po zabrání sudetskými Němci již nemá žádnou možnost české organizace pro mládež. Německá mládež má své Hitlerjugen a české děti jsou šikanovány před očima veřejnosti.

Žatečtí skauti jsou v té době převážně roztroušeni po území "Protektorátu Čechy a Morava" u svých příbuzných. Sestra Eva Jarošová působí nedaleko svého rodiště (Uherské Hradiště) v Přelouči jako učitelka a zároveň vedoucí skautského dívčího oddílu.

Dne 28.10.1940 Karl H. Frank ruší organizaci Junák a nad českou mládeží má dohlížitelkou funkci tzv. Kuratorium. Na dalších dlouhých pět let jsou nad skautingem v Čechách stažena mračna...

OBNOVENÝ JUNÁK

Na přání vlády vstupuje Junák v květnu 1945 jako kolektivní člen do Svazu československé mládeže (SČM). Na II. Junáckém Sněmu v únoru 1946 ustavena organizace Český Junák, svaz skautů a skautek (starosta Dr. Velen Fanderlík, náčelník Dr. Rudolf Plajner, náčelní Vlasta Koseová).

Téměř čtvrtmilionová organizace se stávala ve státě významným výchovným hnutím, za podpory i prezidenta republiky Edvarda Beneše.

Po únorových událostech v roce 1948 nastala "čistka" i v Junáku. Vedení bylo mocenským zásahem odstraněno a 25.2. vznikl "Akční výbor ústředí Junáka" (AVÚJ). Ten zrušil připravovaný III. Sněm a náboženskou výchovu v Junáku.

Na poradě osmi socialistických mládežnických organizací v Budapešti v srpnu 1948 se udal směr k budování pionýrských organizací. Byla určena horní věková hranice pro členy SČM na 28 let – to proto, aby: "děti nevedli staří, dětem nerozumějící nepřátelé nového směru."

Oddíly se začaly rozpadat, ukončovat svoji činnost, přecházet do ilegality či se ukrývaly pod rouškou turistických kroužků apod. Po další formální existenci byl Junák k 1.1.1951 ústředním výborem ČSM rozpuštěn a výchova dětí předána výborem Pionýrské organizací. Mnoho skautů emigrovalo do zahraničí (V. Fanderlík, J.Kratochvíl – Baby aj.) a další byli zavřeni do vězení (R.Plajner, K. Průcha, P. Křivský aj.)

POVÁLEČNÉ OBDOBÍ

(pozn.: Z tohoto období se nedochovaly téměř žádné písemnosti, převážná většina údajů je zaznamenána pouze ze vzpomínek pamětníků a z článků v tisku)

Již 11. května 1945 jsou první žatečtí skauti opět ve svém rodišti. Sborovým i okrskovým velitelem je zvolen br. František

Pech, ses. Eva Jarošová- Babička se stává oblastní velitelkou. Dochází k největšímu rozmachu žateckého skautingu v celé jeho historii.

Chlapci pod vedením br. L. Štěpánovského a br. Zdeňka Kopence ustanovují dva pozemní oddíly a smečku vlčat. Z Tábora se na podzim přistěhoval br. Jiří Jareš a rozmnožuje tak řady vůdců.

Sestra Milena Dvořáková- Tome se spolu s rodinou přistěhovala z Berouna, kde před válkou skautovala a ihned po osvobození pomáhá ses. Evě dávat dohromady žatecké skautky. Skauti se scházejí kde se dá, za klubovnu jim zpočátku slouží místní sokolovna a místnosti ve mlýně.

Peněz bylo málo, ale o to víc bylo nadšení. Bratr František Pech jako sborový velitel obstarával spolu se ses. Evou veškerou administrativu, ale také zajistil pro všechny skauty kroje ze starých vojenských zásob.

Při výročí vzniku republiky 28. října 1945 prošel Žatcem obrovský průvod, jehož zdaleka nezanedbatelnou část tvořili i skauti a skautky pod vedením ses. Evy Jarošové.

Br. František

ROK 1946

Počátkem roku 1946 sbor získal, díky péči bratra Pecha, v parku budovu bývalé hospody, kde se započalo s opravou a přestavbou na Junácký domov. Chlapci i dívky vyzdobili klubovny barevnými malbami se skautskými motivy táborů, lilíí apod. Ke dni 5. května 1946 byl Junácký domov slavnostně otevřen.

HLÍDKA SČM

Junákem proti SČM. V poslední době ožívají opět snahy rozeštvat mládež. A když se to, až na malé výjimky, nepodařilo stranictvím, používá se proti SČM jeho pevně a samostatně organizované složky - Junáků. Využívá se nepřátelství, jež snad někde vzniklo mezi Junákem a okolím, s poukazováním na to, že tyto neshody vyvolali členové SČM. Ne. Mládež pokládá Junáky za své plnoprávné bratry, podobně jako příslušníky SVS. Klín, který se chtěl vrazit mezi SČM a SVS, bohudík, vysokoškoláci rozhodně vyrazili - Doufáme proto, že i Junák nepodlehne dobře promyšlené agitaci, že se nebude chtít odklonit od ostatní mládeže. Vždyť neshody i výtržnosti proti Junákům jistě neplánuje SČM, jak se nepokrytě křičí. Zde mají Junáci své zástupce, kterým by práce taková činnost neušla. Víme, že je to snahou těch, kteří hledají všemožné cesty k tomu, aby ze SČM zase někdo utekl! Ale pozor neuteče, poněvadž zde není ani náznaku po této touze, i přes některé chyby mládežnické organizace, SČM svým respektováním samostatné junácké výchovy, vytváří nejlepší předpoklady spolupráce všech mladých!

Svazák

Článek ze Žateckých novin 7.6.1946. Skauti pod vedením br.Pecha se snaží vymanit z pochybného svazku se SČM, ale jak vidno všechny snahy byly marné!

Návštěva z Anglie na Ruzyňském letišti. Zprava: světová náčelní lady Olave Baden Powell, ses. Helena Smitková (tlumočnice) a lady Arthur Hill Sandys (tajemnice WAGGS). Ses. Tome byla členkou čestného oddílu, který obě angličanky doprovázel během celé návštěvy (21.-30.9.1946). Na pozvání lady Olave poté jela do Anglie.

Br. Jareš přichází s nápadem založit v Žatci vodácký oddíl a sborový vůdce je mu v tom nápomocen pronajmutím budovy u Masarykova mostu. Zde se začíná budovat první loděnice budoucích žateckých vodáků.

Po sedmi letech je opět obnoveno vydávání sborového časopisu Táborák, který zachycuje celé období nadšeného skautování v Žatci až do roku 1950.

TÁBORÁK

ROČ. 1.
ČÍS. 2.

Jednotlivé skautské oddíly vedou tito činovníci:

- *1.chlapecký oddíl*- vůdce br. František Fárka- Bejval
- *2.chlapecký oddíl*- vůdce br. Oldřich Schulz – Arakán, zást.br. Antonín Pešek
- *3.chlapecký oddíl*- vůdce br. Zdeněk Kopanec, zást.br. Vladimír Mrázek
- *1.smečka vlčat*- vůdce br.Jiří Kocourek
- *1.dívčí oddíl*- vůdkyně ses. Eva Jarošová-Babička, zást.ses. Milena Dvořáková-Tome
- *1.roj světlušek*- vůdkyně ses. Milena Dvořáková-Tome

V dívčím kmeni se objevují jména známá už z předválečného skautingu, ale i jména zcela nová: Alena Průsenovská, Anny Průsenovská- Kryšpín, Drahuse Kolářová, Marie Dvořáková, Milena Dvořáková- Tome, Eliška Matoušková- Eliška, Naďa Dovalová, Jiřina Čermáková, Helena Fárková, Anna Fialová, Alena Jarešová- Princ, Zdenka Jindřichová, Věra Jiroušková, Zdenka Jiroušková, Milada Janoušková, Jarmila Klikavcová, Jarmila

Mrázová, Blanka Nebeská, Anna Pochová, Hana Pešková, Dagmar

Den brannosti v Žatci

Petříčková, Alena Rohlíčková, Helena Svobodová, Anna Šůnková, Alena Nová, Jitka Boubínová, Irena Jelínková, Vlasta Peroutková, Jarmila Slabá, Libuše Prunerová, Soňa Kitzbergerová, Antonína Jarošová, Dana Novotná, Věra Vaněčková, Radka Kozlová, Vlasta Marešová, Jiřina Pochová, Gerta Strnadová- Selim, Jitka Hromádková, Ludmila Hájková, Jarmila Červená, Hedvika Červená, Marie Matoušková. Mezi skauty se objevují jména těchto bratrů: Antonín Petříček, Rudolf Vejvoda- Robin, Jiří Libovický- Grizzly, Milan Holý, Aleš Dvořák, Erik Sudek- Sadyk, Antonín Knab- Pums, Karel Strnad- Lasák, Zdenko Koukl, Jan Waldmann- Američan, Jaroslav First, Klement Jendřísek, Zbyšek Janda, Josef Záborský, Jiří Štrébl, Vladimír Fišer, Jiří Kubovský, Václav Fárka, Štefan Šupej, Vladimír Talaváňa, Jiří Kubínek, Ondřej Vogeltanc, Dušan

Koukl, Jan Bedřich, Kratochvíl, Jiří Mrnka, Hlubuček, Štofla, Jirka, Pich, V.Anderle, E.Scheiner, František Mach, František Šimek.

Br.Arakán jako činný voják, přivádí do žateckého sboru dva své nadřízené, bývalé skauty: poručíka Josefa Hromase a podplukovníka Josefa Brixiho, kteří pro skauty připravují rádcovské kurzy a dny branné připravenosti.

Družina Vlčic na schůzce (Princ, Selim, Liduška, Každěulek aj)

Z deníků lze vyčíst, že sestra Eva se zúčastnila 10.2.1946 II. Junáckého sněmu ve Slovanském Domě jako zapisovatel.

Na Den sesterství jela ses. Eva s děvčaty 1. oddílu na oslavu v Městském Divadle v Praze. Programu se zúčastnil dívčí kmen z celé republiky a také sestry ze Švýcarska, Velké Británie, Francie, Norska, Švédska, Indie a Spojených států Amerických.

JUNÁCKÝ DOMOV.

My, Junáci a skautky v Žatci. Děkujeme městu Žatci a okresní správní komisi, za vzácné pochopení junáckých snah, projevené činem nejkrásnějším- předáním „Junáckého domova“ v Žatci.

Slibujeme, že se podle svých nejlepších sil vynasnažíme. býti hodnými tohoto daru, který nám konečně „umožní plné rozvinutí junácké výchovy. Do nové práce pro republiku jsme připraveni!. *Junák Zatec.*

„Kdo by neznal ty naše české skautíky! Kdo je neviděl pochodovat? Kdo je neslyšel zpívat? — Nejste však asi všichni obeznámeni s junáckými disciplinami. A stát se členem této velké rodiny není jen tak jednoduché. Děvče, či chlapec, než jest přijat do oddílu, musí složit zkoušku, musí ukázat určité znalosti, musí dokázat, že je hoden nosit ten odznak — lilii s hlavou Chodského psa — symbolem čistoty a věrnosti.

Viděli jste v neděli závody naší mládeže v khaki blůzách? Jak stavěla stany, jak signalizovala, jak hbitě poskytla první pomoc. Jak v malé chvílce připravila ohniště! — Věřili byste, že na místě, kde byla jen udupaná zem a kam právě příklusali čtyři chlapci ve 14 minutách a dvaceti vteřinách nad vesele plápolajícím ohníčkem se v nádobě vařila voda? Nevěříte? Zeptejte se obecenstva, které přihlíželo. — Morseova abeceda — takový malý človíček a on vysílá jako zkušený telegrafista. —

- Nad žádnou ranou, nad žádným úrazem, se skaut bezradně nezastaví. Mne velmi zajímá stavění stanu, A teď si představte: pozorujete jak ve 3 minutách je vztyčen stan ze čtyř pláten, pochválíte junácké stavitele, a on vám odpoví: „Hanba, že nám to trvalo tak dlouho.

To sestra Eva, se svou skupinou, postavila jehlan za 57 vteřin.“ Nevěříte? Podívejte se jednou na tuhle mládež. Nevyčítejte jim, že „honí vodu“, ale poslechnete jejich zpěv, znají tolik, tolik krásných národních písní a zamyslete se jednou nad touto výchovou. Že není dosti národní, protože byla zavedena podle Anglie? Pohleďte do očí těm mladým občanům, když slibují věrnost své vlasti, svému vedoucímu, svým kamarádům. Tolik ohně, tolik nadšení, tolik opravdové vroucnosti!

Mnozí se zajímali — a mnozí pochopili. Zejména tady v pohraničí, kde leště před 13 měsíci pochodovala mládež s hakenkreuzem.

A právě v Žatci, v tomto starém husitském městě, našli Junáci plné pochopení. Město samo, se svým starostou a předsedou místního národního výboru i. předsedou okresní správní komise — předalo jim nový Domov. Ne již polozbořenou boudu, kdesi za humny, ale důstojný dum na důstojném místě.

A věřte, že ten okamžik, to slavnostní předání klíčů zůstane navždy vryto v paměť každého člena této velké rodiny. Junáci jsou vděční, snad ne slovy, jejich díky čtete v očích, jejich díky pramení v srdcích.

A věříme všichni, že splní, to co slíbil jejich vedoucí včera: dobře opatrovat svěřené jim místo, věrně střežit svůj Junácký do věrně střežit naši draze vydobytou svobodu, věrně s lternou Československou republiku ... •va.

novin 17.5.1946

K výročí narozenin presidenta T.G.Masaryka (7.3.1850) připravily žatecké junačky výstavbu svých vlastnoručních výrobků v Domě mládeže v Komenského aleji. Pro velký úspěch se výstava protáhla až do 16.3 !!

Pod vedením oblastní velitelky ses. Evy Jarošové složily v Novém Strašecí sestry Drahuše Kolářová, Marie Dvořáková a Milena Dvořáková – Tome činovnické zkoušky. Vůdcovské zkoušky složil bratr František Pech. Ses. Eva předává dívčí oddíl do rukou ses. Tome.

Dívčí oddíl pod vedením ses. Babičky u příležitosti pochodňového průvodu 5. května 1946. Jednotlivé družiny pochodují v zástupech za svými rádkyněmi: zprava: ses. Tome (rádkyně Vlčic), ses. Naďa (rádkyně Lišek) a vlevo družina Srnek

Ve dnech 29.6. – 11.7. absolvovaly ses. Eva Jarošová – Babička a Milena Dvořáková- Tome Zemskou Lesní školu na

Zvonicí u Polubného v Jizerských horách pod vedením Dr. Růženy Vančurové a Vlasty Koseové. Na letní tábor jela děvčata pod vedením ses. Evy ve dnech 1.8. – 20.8. 1946 do Hýskova. Ses. Tome tábořila v srpnu na pozvání ses. Olave Baden- Powell v anglickém Rickey Campu v Gumley se skautkami z Lickey. Chlapci pod vedením br. Bejvala měli svůj tábor u Pernštejna.

Jednou z největších akcí v historii žateckého skautingu byl Svojsíkův závod v Černošicích spojený s Oblastní lesní školou.

Odjezd na tábor do Hýskova

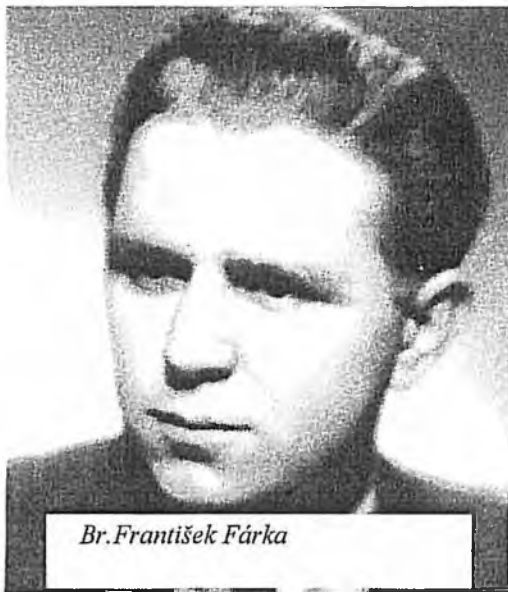
Lesní škola probíhala ve dnech 28. – 30.9. 1946 a pozvání ses. Evy přijali největší osobnosti tehdejšího Českého Junáka: Bohuslav Řehák (předválečný starosta Junáka), Dr. Rudolf Plajner

(náčelník), Vlasta Koseová (náčelní), Sláva Bursík, Dr. Růžena Vančurová a mnozí další.

Na podzim je dokončena stavba loděnice a br. Jareš zakládá *1.vodní chlapecký oddíl*, prozatím pod 1. lounským vodním střediskem (střediskový velitel br. Hrabánek).

Br. Pech se v té době vzdává z důvodu pracovního vytížení (strojvůdce u ČSD) všech funkcí, ale i nadále sboru pomáhá ze všech sil. Novým sborovým velitelem je zvolen br. František Fárka-Bejval.

Koncem listopadu se konají volby činovníků okrsku na další

období za přítomnosti br. Jindry (oblastní velitel ve Slaném) a br. Pávka (okrskový velitel v Postoloprtech).

Okrskovými veliteli se stali br. Hromas a ses. Tome, výchovným referentem br. Zdenko Koukl a hospodářským referentem br. Rosenkranz.

ROK 1947

Na začátku roku přichází br. Jan Řánek a zakládá 2.vodní chlapecký oddíl, br. Jiří Jareš má v úmyslu se osamostatnit a založit žatecké vodní středisko, z toho důvodu si vychovává své mladé kapitány (pozn.: *kapitán je vodácké označení vůdce oddílu*).

V březnu zakládá br. Václav Balek při Sdružení katolické mládeže oddíl Katolického junáka. Oddíl se velmi brzo rozrůstá na 40 členů a má vlastní klubovnu na Nádražních schodech 199.

Sestra Eva-Babička pořádá ve dnech 2.-16.7. Oblastní lesní školu v Rousínově. Sestra Tome jede na pozvání ses.Olave do Anglie, kde vykonává funkci okrskové velitelky a vůdkyně oddílu v Bromsgrove celý rok až do 21.6.1948. Po dobu její nepřítomnosti vede oddíl v Žatci ses. Eliška Matoušková za pomoci ses. Babičky.

Ses. Tome (uprostřed vpravo) při slavnosti mezi anglickými skautkami

Vodní skauting

Přehled činnosti 1. oddílu vodních skautů. 31. říjnem končí vodácká sezóna. Naši vodáci zahájili toto období 6. dubna první plavbou na rozvodněné řece. Celkem do 31. října bylo najeto 1808 km. Byly sjety 3 řeky, a to Ohře ze Žatce až do Lovosic na Labi (80 km), Lužnice z Tábora a Vltava od Týna n. Vlt. do Prahy.

*

Dále bylo uskutečněno 16 menších plaveb. Mimo jiné zachránili kormidelník Sudek 2 topící se chlapce a čumaf Hlubuček jednoho.

Nejllepší jednotlivci byli: Dvořák, najeto 322 km, Petříček 298 km, Hlubuček 260 km, Sudek 225 km, Jírka 215 km.

Mimo to bylo provedeno několik pěších výletů a 1 na kolech (na hrad Hazenštain).

Článek br. Jareše v Žateckých novinách 28.11.1947

Chlapci pod vedením br. Bejvala táboří společně na Šumavě, poblíž vsky zvané Františkov Borový Lada. Vodáci pod vedením br. Jareše mají svůj první putovní tábor na vlnách řek Lužnice a Vltavy.

ROK 1948

Bratru Jiřímu Jarešovi, se splnil jeho sen a zakládá v Žatci 1. vodní středisko, kterého je střediskovým velitelem. Součástí vodáckého střediska jsou tři oddíly:

- **1. vodní chlapecký oddíl** – kapitán br. Erik Sudek- Sadyk
- **2. vodní chlapecký oddíl** – kapitán br. Jan Řánek- Hans

◦ *3.vodní chlapecký oddíl* – kapitán br. Jan Waldmann- Američan

◦ *1.dívčí oddíl* má zaregistrovaných 24 skautek a světlušek:

Milena Dvořáková – Tome (vedoucí), Eliška Matoušková (zástupkyně), Nad'a Dovalová, Jiřina Čermáková, Helena Fárková, Anna Fialová, Alena Jarešová, Zdenka Jindřichová, Zdenka a Věra Jiroušková, Milada Janoušková, Jarmila Klikavcová, Jarmila Mrázová, Blanka Nebeská, Anna Pochová, Hana Pešková, Dáša Petříčková, Alena Rohlíčková, Helena Svobodová, Marie a Anna Štínková, Alena Nová, Jitka Boubínová, Irena Jelínková a Vlasta Marešová.

Letní tábor v anglickém Gumley, kde byla ses. Tome

Ve dnech 30.4. – 13.5.1948 vede ses. Eva OLŠ ve Štíříně a 1. – 30.7. tábor slovenské družby Levoča v Levočských Kapelích na Slovensku.

Letní tábor děvčat pod vedením ses. Heleny Tatrové je tentokrát poblíž Suniperku v Krušných horách, kde se děvčata střídají s 2.vodním oddílem br.Řánka. Chlapci táboří stejně jako loni na Šumavě, vodáci sjíždějí na kánoích Lužnici.

Letní tábor v Suniperku. Vlevo Helena Tatrová s Tome, vpravo Lasák s Hansem.

O mládeži

Ukazuje tímto na naši dorost ve zdejším městě. Právím rodiče i starost, aby se nad tímto bláznem zamysleli a vše si dobře zapamovali. Chciť bych upozorniti všechny občany v městě Zateč na chování dětí, neboť se ve zdejším městě i okolí rozmáhá špatné chování a též špatný vliv na jejich výchovu. Mnozí z mládeže se místo zábavy pro ně vhodné zabývají vysedáváním v hmotných při alkoholických nápojkách a při hře v karty, což rozhodně nepřispěje k prospěchu neb vzdělání. Jsem pákná podivná na 15 až šestádná hocha, který jde po ulici s cigaretou v ústech, při tom pokřikuje na celou ulici a baví se naprosto tak, jak se na mládež nehodí.

Těž by patřili činitelé měli dohlédnout na majitele hostinců, kteří v některých věcech mládež podporují a naprosto jim nevdají, že taková mládež odchází, opíjí domu. Těž to asi nevdají rodičům, neboť případy se neustále opakují. Toto vše odehrává se na místech, která jsou vzdálena od sídla města, takže ani SNB se něčeho nedoví.

Chceme mít práce naši mládež ukázněnou a ne mravně zkaženou, jak tomu ukazují mnohé případy. Takovým životem se jejich mravní i duchovní výchova ubíjí. Těž děvčata, která by měla spíše pomáhati matce, jsou na

každě činnosti záhyv a jsou to mnohdy dívky, které by se měli učiti a ne navštěvovati zábavy. Ze zábavy se vracejí ve společnosti mladíků a budi pohoršení po zateckých ulicích.

Omlouvou pro všechny tyto jisté je, že zde není dosti vhodných, jak kulturních tak zábovních podniků pro mládež, ale to není jisté důvodem, aby prováděli věci, za které by se měli mnohí z nich stydět.

Pro napravení byla by velmi vhodná zřízení pro mládež středně zábavy, kde by měla možnost jak kulturního vzdělání (šerbou a pod.), tak i zábavy. Bohužel takového střediska ve zdejším městě není. Spolek, jako je SČM, který se měl v prvé řadě postarat o naši mládež, u nás upadá a jeho krásná budova leží ladem. Co vše by se tam dalo provést. Přiznávám, že je to těž vinou mládeže samé, ale za vedení schopných lidí dalo by se jisté hodně dělat.

To vše nepísl jen pro pracující dorost, ale též i pro mládež studující, neboť i mezi tímto jsou jednotlivci, kteří by se měli jistě prezentovati nad svým chováním. Měli by si uvědomiti, že budou předatavovati naši inteligenci.

Prosim proto všechny činitele, aby se stali do práce a napravili chyby mládeže a tak přispěli k tomu, aby chumí měli v našem dorostu dobré následovnicki, kteří budou po nás pokračovati v díle na zteplení naší republiky, která má vyjít do dobré juncato a nechtáme, aby se o naši mládeži špatně mluvilo.

Zdeněk Kopener,
dorostový ved. ONV-OPM v Zateč.

*Tento článek jsem objevil
v Zateckých novinách ze
23.1.1948.*

Článek psal jeden z vůdců žateckých skautů jako kritiku místního spolku SMC.

Bohužel netušil, že dalších čtyřicet let již žádné kritiky nebudou otisknuty.

ROK 1949

Vodní kapitán br. Řánek je 24. února zatčen spolu s několika dalšími skauty a jeho oddíl po krátkém přežívání ke konci roku zaniká. Br. Waldmann se odstěhoval do Vimperka a kapitánem 3. vodního oddílu se stává br. Petříček.

Br. Pech je donucen předat loděnici i místnosti v parku SČM a její nové jednotce pionýrům. Jako poslední azyl slouží žateckým skautům místnosti Domu mládeže (bývalého hotelu Praha). Vodáci našli prozatímní působiště u vodáků Šroubárenského Baníku.

Ses. Milena Dvořáková- Tome se provdala do Prahy za br. Petra Vršínského a oddíl v Žatci opět přebírá ses. Eliška. Ses. Tome však neztrácí s děvčaty kontakt a na letním táboře v červenci u pralesa Boubín samozřejmě nemůže chybět. Chlapci táboří na svém oblíbeném místě ve Františkově a vodáci sjíždí opět Lužnici.

LT BOUBÍN

ROK 1950

V červenci 1950 (od 3.7.) vede ses. Eva- Babička „Kurz pro rovery a rangers“ v Teplicích. Proces socializace pokročil a v cestě mu stojí mimo jiné i skauti. Žatečáci sice ještě nějaký čas žijí v ilegalitě, ale ani to nemá dlouhého trvání poté, co museli opustit i klubovny svého posledního útočiště.

Na dlouhých 18 let se žatečtí skauti musí obléci do rudých šátků nebo zanechat činnosti zcela. Vodáci opouští Baník a usazují se natrvalo v drážní loděnici pod záštitou oddílu Lokomotiva, kde po rozpuštění organizace Junák jezdí na kanoích vodní slalom.

ZAČÍNÁME ZNOVU

Máme zde opět období nadšení. Na pražský majáles přiletěl americký básník a představitel beatnické generace Allen Ginsberg a stává se králem majálesu, Dubček a Smrkovský se snaží zanést do země demokracii a na krátkou dobu se jim to daří. Je tu doba Beatles, dlouhých vlasů a také obnovy českého Junáka.

Eva Jarošová svolává na 6. květen 1968 všechny bývalé nadšence a spolu se opět pouští do práce. Junáci se scházejí v klubovně žateckých vodních skautů – loděnici.

ROK 1968

Ke dni 6.5.1968 obnovuje ses. Babička žatecký skauting. Přibližně do letních prázdnin se ustanovuje osm skautských jednotek:

- *1.chlapecký oddíl* – vůdce br. Jozef Blaščák
- *2.chlapecký oddíl*- vůdce br. Jiří Libovický- Grizzly
- *1.smečka vlčat*- vůdce br. Rudolf Vejvoda- Robin, zást.br. Vladimír Müller
- *1.vodní chlapecký oddíl*- vůdce br. Antonín Petříček, zást. ses. Dáša Petříčková
- *1.dívčí oddíl*- vůdkyně ses. Dáša Mutínská
- *1.roj světlušek*- vůdkyně ses. Jana Ausbergová
- *1.vodní dívčí oddíl*- vůdkyně ses. Doris Becková
- *oddíl starších junáků*-vůdce br. František Košek

Vedoucí střediska je zvolena ses. Eva Jarošová- Babička, zástupcem br. Vladimír Beran, hospodářem a tajemníkem br.Ladislav Bačák a zdravotníky střediska manželé Greta a Tomáš Koudelkovi.

Oddíly stmelují svou činnost schůzkami a výpravami. Ke dni 30.6., u příležitosti 25.smutného výročí zničení Českého Malína vítají skauti společně s pionýry na náměstí v Žatci prezidenta Ludvíka Svobodu .

Smečka vlčat, ses.Dáša Mutínská, ses.Doris Becková a děvčata vítají na náměstí prezidenta Svobodu

Klasické letní tábory se letos ještě nekonaly, ale každý oddíl si během prázdnin udělal alespoň nějaký menší put'ák či stanování (např. 1.dívčí oddíl tábořil společně s vodačkami na Hadačce u Trojan pod vedením ses. Dášy Mutínské a se. Doris Beckové).

Ses. Eva- Babička opět vykonává funkci oblastní velitelky a pořádá své proslulé OLŠ (Lesní školy), ta letošní se konala v Jílovém u Prahy. Mezi lektory samozřejmě nesmí chybět její velká

kamarádka ses. Vlasta Koseová, ale objevuje se zde i jméno skautského publicisty br. Miloše Zapletala z Liberce.

Konec roku je zakončen tradičními akcemi z let minulých: Výlet do Lán k hrobu prezidenta T.G.Masaryka (21.9.), listopadový karneval „Myší bál“ a Vánoční besídka spojená s nadílkou. Některé oddíly tráví společně i Nový rok (např. 1.dívčí oddíl má svůj „Silvestr na horách“ v Kovářské.

Žatecké středisko v Lánech 21.9.1968, uprostřed br. Blaščák

ROK 1969

Počátkem roku se zasílají členské příspěvky na Ústředí Českého Junáka a tak máme možnost se dočíst o bratřích a sestřích v Žatci z registrací psaných ses. Babičkou.

- *1. chlapecký oddíl* – Blaščák Jozef (vůdce), Mataj Stanislav (zást.), Slánský Josef, Zeman Petr, Pecka Stanislav, Nejedlý Oldřich, Zelenka Jaroslav, Fedoriška Petr, Reimom Václav, Varga Milan, Kunc Stanislav, Jaroš Václav, Dekanek Jaroslav, Pilař Pavel, Volkman Josef, Tuma Václav, Rybák Pavel, Pavlát Vladimír, Chomát Zbyněk, Rohuš Jiří, Poustka Josef, Poustka Václav, Kubovský Jiří, Cestr Ivo.
- *2. chlapecký oddíl* – Libovický Jiří (vůdce), Ausberg Daniel, Bělský Pavel, Brehm Petr, Mataj Stanislav ml., Nachtigal Josef, Nejedlý Jaromír, Ryšavý Zdeněk, Šindelář Svatopluk, Vejvoda Jan, Mezihorák Bronislav, Pojman Libor, Němec Václav, Učík Zdeněk, Učík Pavel, Šílený Jiří, Zábranský Pavel, Blažek Jaroslav, Pechan Jan, Balog Alexandr, Vysopal Pavel, Píro Aleš, Zimmerman Josef.

Oba chlapecké oddíly se svými vůdci br.Grizzlym a br.Blaščákem

- **1.oddíl vodních junáků** – Petříček Antonín (vůdce), Petříčková Dagmar (zást.), Drbohlav František, Denk Miroslav, Pleticha Jiří, Hlas Vladimír, Svoboda Petr, Bačák Petr, Dvořák Jaroslav, Vaculík Bedřich, Hromádko Václav, Krám Milan, Krám Zdeněk, Živec Rudolf.

Vodáci u radnice se ses. Doris

- **1.smečka vlčat** – Vejvoda Rudolf (vůdce), Bělský Jiří ml.(zást.), Benda Václav, Frýdecký Arnošt ml., Kruza Stanislav, Müller Miroslav, Špinka Miroslav, Mašek Miroslav, Paoul Rudolf, Hanzal Roman, Benák Josef, Zahrádka Miroslav, Volf Drahomír, Volf Drahomír, Vejmělek Jiří, Růžička Antonín, Vejvoda Ivo.
- **1.dívčí oddíl „Kamarádi z Branky“** – Mutínská Dagmar (vedoucí), Špinková Hana, Beranová Hana- Žouža, Zemanová Irena- Všetečka, Hochmanová Alena-Íček, Bartásková Dagmar-Ferdá, Batalová Irena- Brebta, Kolková Zdena, Prokšová Soňa, Bártová Eva- Špageta, Čančurová Irena, Dolejšová Alena- Upír,

Jankovcová Jana, Malátová Jiřina- Citron, Miklošová Milena- Bedla, Rezková Hana- Bibi, Adamská Dana- Max, Putmanová Alena, Janatová Ivana- Ečka, Skalická Dana, Kapustová Jiřina,

Vlevo br.Grizzly

Vpravo br.Robin

Zdráhalová Milena, Dobrá Vlasta- Polí, Tajmrová Simona- Sina.

- ***1.oddíl vodních skautek „Vodní kytky“*** – Becková Doris (vedoucí), Ausbergová Irena, Blažková Mira, Jeklová Hana, Linhartová Hana, Janoušková Dagmar, Denková Eva, Bokšiová Růžena, Eislerová Dana, Lukešová Dagmar, Maříková Miluše, Danišová Květa, Rydlová Matoša, Pletichová Bohumila, Šípková Libuše, Calleganová Zlatuše, Vobrová Hana.
- ***1.roj světlušek*** – Ausbergová Jana (vedoucí), Beranová Vladimíra, Koudelková Greta ml., Kováčová Jana Králíčková Hana, Libovická Ludmila, Mrázková Jaroslava, Podlahová Adriana, Polcarová Irena, Putmanová Radomíra, Rezková Marie, Rodová Alena, Rubešová Alena, Slunečková Ivana, Sochorová Ludmila, Sochorová Venuše, Tomková Jaroslava, Tomková Alena, Tučková Lenka, Vejvodová Hana, Slunečková Lenka.

- **Oddíl starších junáků** – Košek František (vůdce), Bartoš Jan, Bělský Jiří, Bělská Marie, Frýdecký Arnošt, Krátký Vladimír, Koudelka Tomáš, Koudelková Greta, Martinus Josef, Mohl Josef, Mutínský Vladimír, Nejedlý Jaroslav, Pech František, Rajchrt Bohuslav, Strnad Karel, Špinka Miroslav, Vejvoda Josef, Zábranská Jaroslava, Zahrádka Miroslav, Slunečko Bedřich, Slunečková Jana, Kubínková Jiřina, Kubínek Jiří, Košková Vlasta.

Všechny oddíly mají již velmi bohatou činnost a svými schůzkami a výpravami vše směřují k tradičnímu vyvrcholení skautské činnosti, letním táborem. Přesto bych se rád zastavil u několika faktů, které přece jen maličko vybočují z běžné oddílové aktivity. Ses. Žouza a ses. Íček obnovují 5.dubna 1969 po dvaceti letech vydávání žateckého časopisu *Táborák*, za vydatné pomoci ses. Dáši Mutínské. Časopis je ručně psaný a ilustrace malované vodovými barvami. Vychází pouze ve čtyřech originálních exemplářích formátu A4, které kolují po středisku do té doby, než vyjde nové číslo (většinou měsíc). *Táborák* vychází ještě v roce 1970 a poté zaniká na dalších dvacet let.

Ses. Dáša Mutinská

Voskovec + Werich + Ježek

Pochod plebejců[®]

Více nežli sláva,
víc než polní tráva,
je občanská svoboda.
Nikdy se nezdaří,
zavřít ji v žaláři,
svoboda se nepoddá !

Na nás neplatí,
ni pouta, okovy, ni řetězy
Pouta zrezatí,

a svoboda v řetězech nevězí !

Ta spoutat se nedá,
vždycky zbourat se dá ! –
Hlavou !

Pouta zrezatí,
staré železo na nás neplatí !

Sedíme tu v koutě,
nohy, ruce v poutech.
Myslíme si však svoje !
Dokud hlavu máme,
z hlavy si zpíváme,
vsedě, vleže, ve stoje.

1.dívčí oddíl „Kamarádi z branky“ se sídlem v Libočanské brance (odtud název oddílu) si zvolil za svou hymnu píseň „Pochod plebejců“ z roku 1932 od tria Voskovec, Werich a Ježek. 1.vodní dívčí oddíl „Vodní kytky“ má svůj velmi pěkný pokřik: „*Kamarádky Vodní kytky zákona se drží, chceme býti jak ty kvítky- čisté, zdravé, svěží!*“

Letní tábor 1.dívčího oddílu se koná ve dnech 30.6.- 28.7. v Údolí duchů u Manětína pod vedením ses.Dáši. Na stejné místo jedou poté společně i ostatní suchozemské oddíly. O táboře se dokonce píše i v okresním týdeníku Hlas.

LT Manětín- Kamarádi z Branky. Zleva: Dáša, Žouza, Ferdá, Íček, Hanka, Bedla, Upírek, Ečka a Brebia.

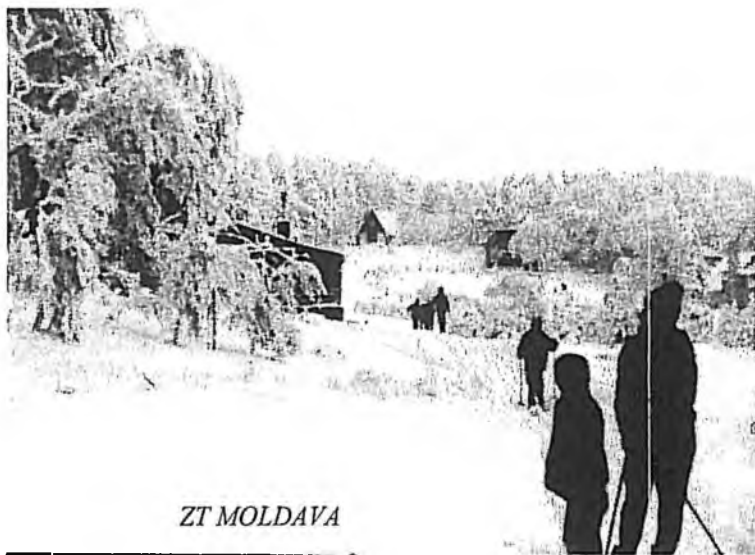

Letní tábor v Manětíně – zbytek střediska

Vodní skauti a skautky mají svůj putovní tábor ve dnech 5.- 19.7. po řece Váhu (trasa Liptovský Hrádek- Žilina). V srpnu jede ses. Doris na setkání vedoucích světlušek (Brownies) do skotského Glasgowu.

Z podzimních akcí lze vyzdvihnout účast na Svojsíkově závodě, kde žatečtí skauti i skautky postoupili do krajského kola, dále tradiční karneval pořádaný tentokrát „Vodními kytkami“ či *Noční putování za hvězdami* (11.10.).

Konec roku je završen opět *Vánoční nadílkou* celého střediska a 1.dívčí oddíl má i svůj Zimní tábor na Moldavě (25.- 30.12.).

ROK 1970

Tento rok je ve znamení horečnaté snahy vůdců o výchovu svých nástupců. Všichni cítí, že tento rok bude opět na dlouhou dobu posledním svobodným rokem skautingu.

Žatečtí skauti a skautky se zúčastňují mnohých závodů i soutěží (namátkou: Závod na lyžích v Ostrově nad Ohří - 21.2., Oblastní přebory vodáků na Kamenici- 9.5.), protože tuší brzký konec oficiálních srazů. Vše pouze potvrzovala účast na prvomájovém průvodu, kde směli skauti vystupovat pouze pod podmínkou, že budou skryti v zadních řadách !

Mnozí bratři a sestry jsou zastrašováni a šikanováni STB a ze strachu o své rodiny opouští oddíly. Poslední oficiální složení činovníků střediska je následující:

- MUDr. Tomáš Koudelka (*vůdce střediska*), Vladimír Beran (*zást.*), Ladislav Bačák (*hospodář*), MUDr. Greta Koudelková (*zdravotnice*), Stanislav Mataj (*vůdce 1.ch.o.*), Gustav Kučovanský (*zást.*), Jiří Libovický (*vůdce 2.ch.o.*), Jiří Kubínek (*zást.*), Rudolf Vejvoda (*vůdce vlčat*), Jiří Beránek (*zást.*),

←Závod světlušek

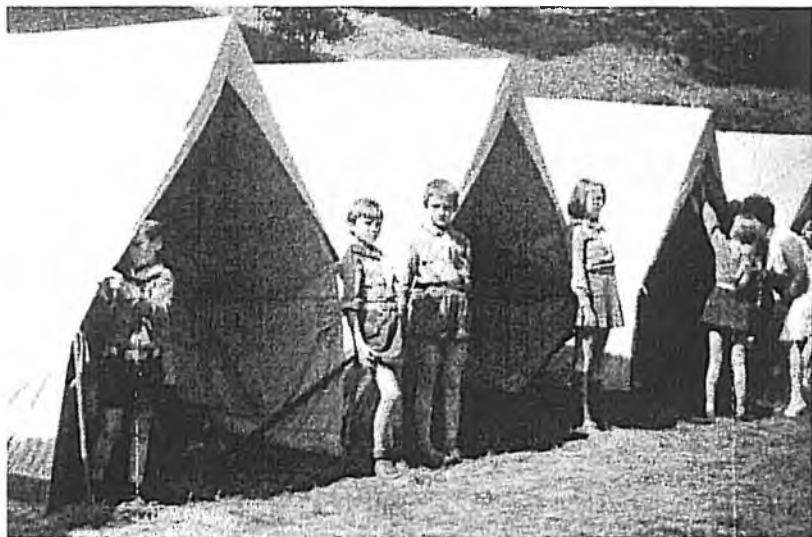
Dagmar Mutínská (*ved. 1.d.o.*), Hana Špinková (*zást.*), Jana Ausbergová (*ved. 1.r. světlušek*), Jana Slunečková (*ved. 2.r. světlušek*), Antonín Petříček (*vůdce vodáků*), RNDr. Dagmar Petříčková (*zást.*), Doris Becková (*vedoucí vodaček*), Jaromír Nejedlý (*vůdce OSJ*), Jan Bartoš (*zást.*).

Smíšený letní tábor se koná 1.- 25.7. v Ostrovci u Terešova pod vedením ses. Jany Slunečkové- Slunečnice a ses. Dáši Mutínské. Dostává symbolický název „Tábor Naděje“. Vodní skautky a skauti pod vedením ses. Doris mají svůj putovní tábor 3.-18.7. směřovaný k pramenům řeky Vltavy.

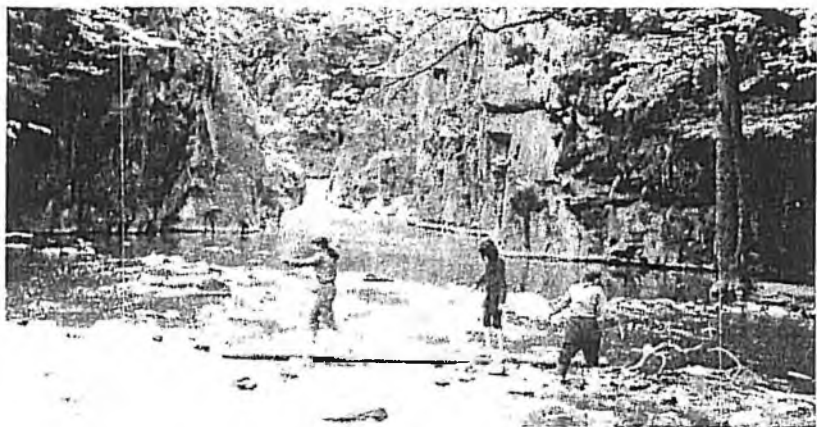
Po prázdninách pokračují ve skautování již pouze ti nejzatrzelejší. Mnozí činovníci mají potíže v zaměstnání a někteří

jsou dokonce donuceni opustit Žatec. Chlapecké oddíly končí svou činnost ke konci roku, dívčí oddíly pod vedením ses. Jany – Slunečnice vstupují pod ochranná křídla organizace Svazarm, vodáci pod vedením br. Petříčka se opět vrací pod Lokomotivu.

*Světlušky při kontrole úklidu. Vlevo sourozenci Koudelkovi
a Ivana Slunečková- Všudybylka*

*Děvčata na výpravě ve Stryjích
23.5.1970. Zleva: Čmuša, Žouža, Max*

Poté co 19.9. uskutečnil 1. dívčí oddíl naposled výpravu ve skautských krojích na Komáří vížku u Bohosudova, napsala o tom ses. Dáša Mutinská do kroniky toto:

apad den, slunce svit vymizel
z údolí, z temer hor... zpíváme v na-
ši skautské večerce.

Zapad den i nad činností Ju-
náků. Organizace je násilnou direktivní
formou zrušena, oddíly, které se ne-
chtějí stát pionýrskými, rozpuštěny.

Ovšem těžko lze mluvit o zrušení.
Junák může být zakázan, ale nelze zru-
šit bratrství spaci. Je pravdou, že některé
z nás přinutili se ohnout, ale ne padnout
na kolena.

Mnoho oddílů se i nadále schází.
Právě tak i my, mystiče na slova písně
V+W, která se stala naší oddílovou
hymnou: „Na nás neplatí ni pouta,
okovy, ni řetězy...“

Dáša

Přes nepřízeň vládnoucí politické strany pokračuje sloučený dívčí oddíl (skautky, vodní skautky a světlušky) ve své činnosti pod vedením ses. Jany zcela ve skautském duchu.

Na podzim se koná společná výprava žateckých a rokycanských skautů a skautek na Špičák, tradiční výlet do Lán a Vánoční nadílka.

Smečka vlčet při podzimní brigádě hrabání listí

ROK 1971

Zastřešení Svazarmem pokračují děvčata pod vedením ses. Slunečnice a na dálku i ses. Dáši. Ses. Slunečnice po dohodě s ostatními rozhoduje již nepřijímat nové členky a pokračovat se zbylými děvčaty ve skautském duchu dále, dokud neodrostou.

Ses. Slunečnice

Zprávy se v dalším období objevují stále méně, proto pouze telegraficky:

- 4.4.- Brigáda v Holedečských lesích. Skautky si vydělávají, aby měly peníze na letní tábor. Brigády pokračují až do konce června.
- 1.-17.7.- „Tábor Vytrvalců“. Ses. Dáša s osmi rangers podnikla putovní tábor po Vysokých Tatrách.
- 1.-22.7.- „Tábor U Veliké louže“ v Hedčanech uskutečnila ses. Slunečnice, na táboře byla i lounská děvčata.

Putovní tábor
Vyrvalců.

Skautky ze Žatce a
skauti z Rokycan a
Dobříva.

Zleva: Dáša, Jára
Hejlová, Hana
Beranová- Žouža,
Milena Miklošová-
Bedla, Hela Hejlová,
Hana Rezková- Bibi,
Marta Rezková-
Cukrouš, Vlasta
Dobrá- Poli, Jana
Jankovcová.

ROK 1972

- 29.-30.1.- Výprava za sněhem do Vejprt. Děvčata se vydala lyžovat a sáňkovat do míst, kam byla přerazena ses. Dáša.

- 22.2.- Oslava Dne sesterství ve Vejprtech. Kromě děvčat z oddílu jsou zde: ses. Dáša, ses. Jana- Slunečnice, ses. Eva-Babička, ses. Polárka z Loun, ses. Jiskra z Chomutova a ses. Lída z Prahy. Dívky bývalého 1.dívčího oddílu zakládají kmen rangers nazvaný „Naděje“.
- 7.-9.5.- Hledání tábořiště v okolí Rabštejna.
- 10.-11.6.- Výprava do Kožlan
- 30.6.-21.7.- Letní tábor u Veliké louže v Hedčanech. Společný tábor žateckých, lounských a chomutovských skautek pod záštitou Svazarmu vedla ses. Slunečnice.

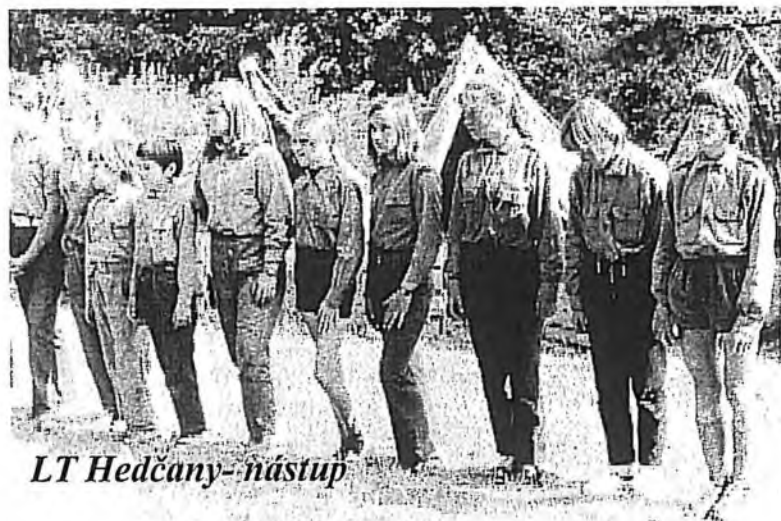

Světlušky při výletě v okolí Rabštejna pátrají po tábořišti. Zleva: Vlad'ka Morchová, Vlad'ka Beranová, Tomáš Koudelka, Alena Tomková, Ivana Slunečková, Mirka Beranová, Jarka Tomková a Greta Koudelková.

Při jedné z etap celotáborové hry: žebračka (Dáša) se snaží získat od bohaté trhovkyně (Lenka) nepatrný obnos

Tábor

Vypsat všechny zážitky, které jsme na táboře prožili, by bylo asi nesmírné. Vždyť každým dnem jsme zaznamenávaly do své paměti nekonečné množství příhod, zážitků. A všechny je popsat? Na to ani nezbyl čas. Jen ty nejduševnější a nejhezčí jsme si zaznamenaly do svého táborového deníku, který přikládáme k této kronice. Stejně bylo velmi těžké

rozhodnout, čemu dát přednost? Kterým zážitkům?

Všechny bez pochyby měly své neodolatelné kouzlo. A každým dnem se navazovala nová a nová přátelství na celém úsvitu. Vzpomínky na tábor se v nás buclou oxynat v každé chvíli samoty, přijdou s námi celý život, i tehdy, až

tyto stránky naše

kronky zůstnou starším a my budeme již starší.

Simona

Stránka z kroniky dívčího oddílu. Svě dojmy z letního tábora zde zaznamenala ses. Simona Tajmrová- Sina

ROK 1973

Dívčí oddíl dále pořádá výpravy a schůzky, ale jak děvčata postupně odrůstají, pomalu se končí i činnost ilegálního žateckého skautingu. Na vánoční nadílce se odhlasuje vystoupení ze Svazarmu a ukončení hromadné činnosti.

Tradiční karneval Myší bál

Rangers kmene Naděje mají však i nadále své tradiční srazy, které si získávají jméno mezi všemi skauty v ilegalitě.

Období ticha 1974- 1989

- 21.8.- Toto datum znala většina ilegálních skautů let sedmdesátých, jako datum tradičního „Srazu v Údolí duchů“ u

Manětína. Tento sraz pořádal žatecký kmen Naděje a v kronikách se to hemží podpisy skautů a skautek z celé republiky.

Údolí duchů 21.8.1975. zleva: Vlad'ka Beranová, Vlasta Dobrá- Poli, Jirka Jouza, Jarda Ondráček, Sibi (čakovičtí skauti), Hana Rezková- Bibi, Dáša Šabatová s dcerou Petrou

- 17.1.1977- Náhlá smrt Dáji Adamské- Max, která téměř deset let psala trpělivě zápisy do kronik dívčího kmene, zakončuje jednu z kapitol žateckého skautingu. Její kamarádky, se kterými v roce 1968 začínala, se převážně provdaly a tak si na další skautské kronikáře musíme počkat dlouhých dvanáct let.
- Nicméně žatečtí skauti i nadále udržují kontakt se svými bratry a sestrami jak vidno z velmi čilé korespondence, ze které zde alespoň nepatrný zlomek předkládám.

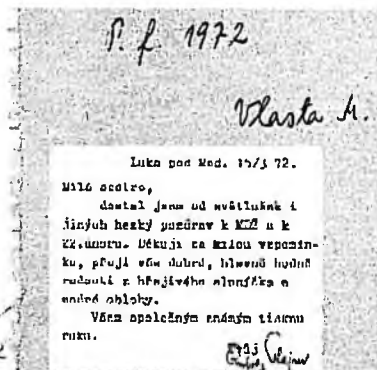
ÚRJ DK, i zde měli zatečtí svého zástupce. Mili Králová, Karla Lebedová, Vlasta Páleníková, Eva Vondřejsová a zcela vpravo ses. Milena Vršínská- Tome

dovoluji si Vám přátí přilomné prožití
svátků vánočních a úspěšný, klidný
nový rok.

u... přimrný dík
za vše, co pro tělových.

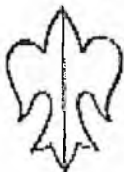
VA

Klára Koseová

Poslední pozdrav od ses. Koseové, jeden ze stejné doby od ses. Mackové a pohled od br. Plajnera.

Jilová u Prahy, 27.4.1984.

Vážená sestro,

děkuji Ti velice za vzpomínku svých dubnových výročí. Nezapomeny jsou již příliš vysoké a proto snuhy o sobě nevykrmuáně, ale přece jen milá příležitost vyměnit si pozdravy a podělit přátelství o těmi, kdo kráčeli jundskou stezkou a jsou stále věrni ideálním ideálům.

Abyste naše dávné přátelství bylo ještě pevnější, pozdravy opětuji spolu s přáním dobrého zdraví, spokojenosti a radosti z obnovy života v přírodě i tvůrčích sil v nás.

Nechej jsem Teď další dny bez starostí a přinejmenším hodně hezkých chvil.

Hezkou bratrskou tiskne a na přátelství děkuje

bratřanky Jvdj

Rudolf Plajner

Jilová u Prahy, 27. Dub.
1985.

Vážená a milá sestro,

Velice mi máš potěšila svým krásným listem, pozdravy i vzpomínkou svých životních jubileí. Gratuluješ mi sice nadnesenými slovy, ale já si je přetvářkou do raději polohy a přijmu s radostí.

Jako každý z nás konal jsem jen svji povinnosti na místě, kam nás posílaly do důvěry bratři i sestry. Setkali s Jozem (uhdy), že mi bude souzeno tvrdě se o místo na slunci pro celou organizaci a že budu svědkem trojité ukončení činnosti.

Ale, třeba srovnání, byli jsme nepomělní a naše přátelství i ideály, která jsou vysocejší, žijí dál.

Kdy proto posílám náš svasek jak opakovanými pozdravy, tak přáním věčné duševnosti.

Děkuji Ti bratřanky za zaplacení a už na jundské stezce a se výsluh na horu, odkud je vidět východ slunce.

Bratřanky

Jvdj
Rudolf Plajner

Dr. Rudolf PLAJNER
111KA pod Medúkem č. 44
234 01 Jilová u Prahy

Bratra Plajnera- Tátu brali všichni skauti v letech nesvobody stále jako náčelníka své organizace a rovněž určitý symbol. Také žatecké skautky udržovaly stále kontakt se svým, byť neoficiálním náčelnictvem. To dokazuje několik set dopisů, mezi nimiž najdeme jména: Rudolfa Plajnera, Vlasty Mackové, Mili Králové, Evy Vondřejsové, Jožky Kubáčové, Antonína Suma, Vlasty Páleníkové, Františka Němce, Aničky Moravcové a mnohých dalších.

Jedna z tajných schůzek skautských činovnic v REPRE 1984. Zleva: ses. Milena Vršínská- Tome (organizátorka schůzek), Eva Vondřejsová, Jožka Kubáčová a Dáša Šabatová (za květinou).

Junáci vzhůru, volá den...

Píše se právě 17. listopadu 1989 a stovky studentů Vysokých škol zapalují svíčky u podstavce sochy sv. Václava. Zde se student Jan Palach přesně před třiceti lety polil kanystrem benzínu a zapálil na protest proti okupaci republiky vojsky Varšavské smlouvy. Studentská manifestace byla násilím rozehnána příslušníky Veřejné bezpečnosti a vlna protestu veřejnosti proti tomuto násilí zapříčinila

velké změny s do té doby neotřesitelnou pozicí vládnoucí Komunistické strany. Prezident Gustáv Husák i první tajemník KSČ Miloš Jakeš jsou donuceni odstoupit a jejich vláda abdikuje. Novým prezidentem se stává dramatik Václav Havel a toto bouřlivé období se dostává do dějin jako Sametová revoluce...

ROKY 1989-1990

Dne 12.prosince 1989 se sešli tito bratři a sestry, aby obnovili skauting v Žatci: ses.Eva Jarošová-Babička, ses.Jana Slunečková-Slunečnice,ses.Hana Svobodová- Čmuša, ses.Ivana Firkalová, ses.Lenka Woloszczuková, ses.Jiřina Kubínková, ses. Alena Hofmannová, ses. Helena Kohoutová, ses.Pavčina Benišková, br.Jiří Libovický- Grizzly, br.Rudolf Vejvoda- Robin, br.Stanislav Mataj, br.Tomáš Koudelka, br.Jiří Kubínek- Andy, br.Jaroslav Hofmann, br.Jiří Kubínek ml.- Prcek a br.Boris Mitošinka- Bobřík. Vodáci, kteří svou činnost nikdy nepřerušili, pokračují i nadále pod zastřešením Lokomotivy a do Skauta již nevstupují.

Shání se prostory pro klubovny a oddíly se zatím schází kde se dá: DDM, ruiny bývalého hotelu Praha a podobně. Městský úřad přidělil nakonec skautům dům po p.Kulichovi na Pražské ulici č.p. 1332. Budova je však v dezolátním stavu a je nutná celková rekonstrukce.

Město věnuje nemalé finanční prostředky na opravy a za pomoci všech je z nepříliš vábné budovy konečně zbudován Junácký domov.

Do funkce vedoucí střediska je zvolena ses.Slunečnice a ihned začátkem roku 1990 zasílá registrace oddílů:

- *1.chlapecký oddíl* – Mataj Stanislav (vůdce), Gašpar Radek, Bečvář Martin, Misof Jiří, Macháček Pavel, Šlehofer Miroslav, Vober Stanislav, Surý Josef, Tona Radek, Wozar Petr

- **2.chlapecký oddíl** – Libovický Jiří- Grizzly (vůdce), Byčil Ladislav, Khun David, Hubník Petr, Sudík Jiří, Šolc Martin, Šimandl Lukáš, Zrůst Martin, Choma Radek, Frondl Jiří- Drobeček, Šimáček Vladimír, Šrail Jan- Červenáček, Folk Jan- Mamut, Tumpach Václav, Řehák Milan, Dunaj Martin, Sýkora Roman, Blail Ota, Brtek Marcel, Kohout Josef, Berka Tomáš, Janeček Aleš
- **3.chlapecký oddíl** – Mitošinka Boris- Bobřík(vůdce), Holý Jiří, Valchař Vladimír, Rubeš Pavel, Demuth Ondřej, Dvořák Martin, Čejka Michal, Lepič Václav- Modroočko
- **4.chlapecký oddíl** – Kubínek Jiří- Andy(vůdce), Kubínek Jiří ml.-Preck (zást.), Buchal Jan, Černý Martin, Hájek Daniel, Hájek Lukáš, Holub Lukáš, Hamerský Jiří, Jelínek Aleš, Jaroš Stanislav, Pacejka Rostislav, Špor Martin, Vobr Daniel, Vonka Ondřej
- **1.smečka vlčat** – Vejvoda Rudolf- Robin (vůdce), Hofmann Jaroslav (zást.), Kohout Martin (zást.), Brehm Petr, Filip Miroslav, Ditrich Martin, Vomastek Ondřej, Prášil Václav- Kecal, Cajham Jaroslav, Šolc Jan, Žizka Pavel, Holec Jan- Medvidě, Kadleček Pavel, Strnad Pavel, Nosek Radek, Dunaj Josef, Pazdera Ondřej, Podsedník Jan, Šlápek Josef- Hurvajš, Ligda Vladimír, Krepindl Tomáš, Firkal Ondřej, Bezstarosti Ivo- Ponorka, Bezstarosti Lukáš- Váleček, Stratený Miroslav, Zajíc Václav, Prokeš Jan, Valenta Michal, Hnítko Milan, Klein Michal, Pilát Miroslav, Habich Jiří, Vonka Jaromír
- **1.dívčí oddíl** – Svobodová Hana- Čmuša (vedoucí), Kohoutová Helena (zást.), Ditrichová Kateřina, Eichlerová Lenka, Černická Alexandra, Frondlová Kateřina, Hermanová Kateřina, Hradcová Vladimíra, Pazderová Helena, Podešvová Petra, Svobodová Jana, Šlápková Kateřina, Tvrdá Vanda, Zrůstová Kamila, Žezulková Alena, Podsedníková Petra, Sobotěnková Jitka, Ondřejková Renata

- *1.roj světlušek* – Slunečková Jana (vedoucí), Benišková Pavlína (zást.), Koudelková Radana, Jarolímková Petra, Hofmannová Marcela, Hofmannová Marta, Smolíková Alena, Svobodová Eva, Kobyolková Ivana, Píchová Kateřina, Kumštýřová Barbora, Markatelliová Lucie, Khunová Gabriela
 - *Oddíl starších junáků* – Koudelka Tomáš (vůdce), Jarošová Eva- Babička, Firkalová Ivana, Woloszczuková Lenka, Kohout Jan, Kučovanský Gustav, Kubínková Jiřina, Hofmannová Alena
- Masovou střediskovou akcí byly jarní brigády na pomoc městu i okolním lesům, které se uskutečnily v březnu a dubnu- celkem junáci odpracovali 225 hodin při snaze pomoci přírodě.

Samozřejmě se také jezdí na výlety do přírody- chlapecké oddíly mají několik pěších výletů do Lišan a Perče, střediskové výlety směřují do Děpoltovic, Karlových Varů či do Králova Dvora.

*Na výletu v Děpoltovicích 25.5.1990.
Úplně vlevo nejmladší vlče střediska Jonáš W. (čtyři roky)*

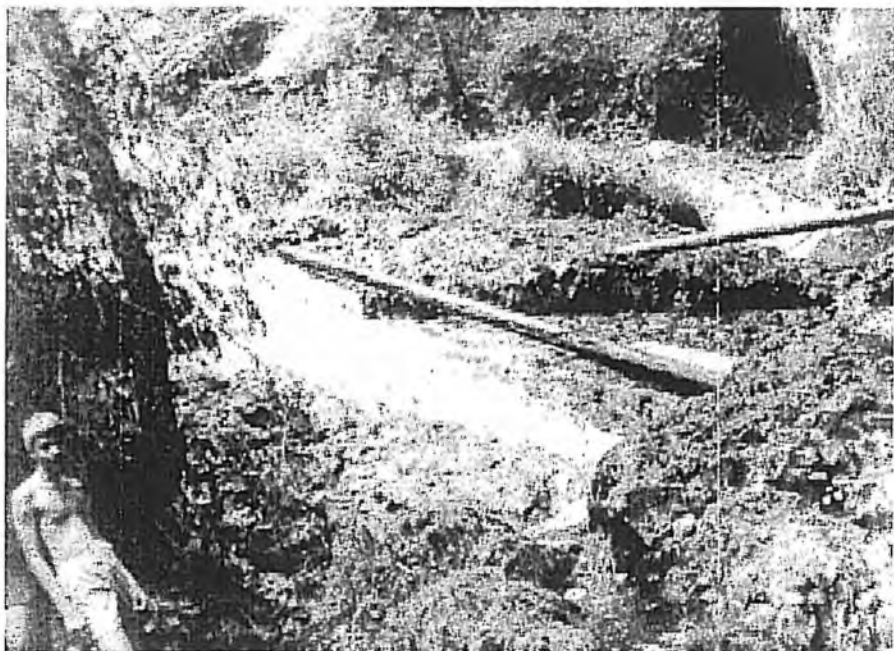
ROK 1991

Po počátečním nadšení z obnovy skautingu začínají všem spadávat z očí růžové brýle. V lidech jedné z nejmocnějších bašt komunismu jsou hluboce zakořeněny některé návyky z minulosti a mnozí nemají v sobě sílu bojovat s větrnými mlýny po vzoru smutného hrdiny z románu Miguela de Cervantese.

Rozpadá se 1. i 3.chlapecký oddíl a postupně odchází br.Mitošinka, br.Mataj, ses.Firkalová a ses.Beníšková. Přesto, anebo právě proto se ostatní činovníci snaží udržet těžce vydobyté pozice.Přichází br. Petr Onuca, aby pomohl br. Grizzlymu ve vedení 2.chlapeckého oddílu. U vlčat vystřídal bra. Hofmanna br. Miroslav Srp a ses. Beníškovou nahradila u světlušek ses.Lenka Woloszczuková.

Také letos se zaregistrovalo mnoho nových dětí: Týř Aleš, Týř Jiří- Pyskoř, Fořt Milan- Klaus, Hnízdil Martin, Šedivý Jan, Veit Michal, Pazdera Ondřej, Kraus Tomáš, Koubek Jaroslav, Koubek Karel, Markup Jiří, Veit Tomáš, Hradec Jaroslav, Pilát Miroslav, Dombaj Jan, Dombaj Pavel, Kapusta Petr, Pracný Václav, Prunhaüter Petr, Zavadil Lukáš, Bajer Ondřej, Holub Martin, Holý František, Holý Petr, Hradec Miroslav, Kloud Michal, Koula Jiří, Kumštár David- Pomněnka, Olšán Martin, Smolík Petr, Šutera Petr, Vitko Petr, Žezulka Jiří, Strnad Pavel, Poustka Václav, Ali Lukáš, Koubek Michal, Matouš Michal, Lukáš Karel, Drexlerová Kateřina, Řehořová Lenka, Šubrtová Hana, Nováková Markéta, Kocourková Renata, Koulová Pavla, Chmelíková Radka, Krejčová Monika, Loutocká Gabriela, Marková Iveta, Mayová Miroslava, Mayová Radka, Milsimerová Markéta, Mířiňovská Eliška, Mlčochová Lucie, Smeková Lenka, Součková Monika, Živníčková Markéta, Jirkovská Martina, Roubalová Lucie, Hesová Marie.

V této době zakládá Pavel Kvapil- Delfin oddíl Liščí stopa (později Ksigudan), který má také velkou návaznost na skautské tradice, avšak do organizace zatím nevstupuje.

Posvátné místo Liščích chlapců- Bobří vodopády u Kravař v Čechách

Středisko pod vedením ses. Slunečnice navazuje na činnost předchozích generací, ale nemá to nijak jednoduché. Po celoroční přípravě vyráží oddíly opět na letní tábory. Br. Andy jede se 4.chlapeckým oddílem do Olešné u Rakovníka, zatímco ostatní oddíly daly přednost Štichovicím u Rabštejna.

Dostali jsme velmi rozněvaný vzkaz. Jděte se podívat na Pražskou ulici, jakou pasuku nadržali junáci v zahrádě u jejich domu. Pořezali stromy a ani nootrhali ovoce. Vždyť je to barbarské. Kdyby alespoň potkali, až budou stromy mimo vegetaci. To přece junáci nedělají. Ti vždycky měli k přírodě vztah.

POKÁCENÉ STROMY I S OVOCEM

Na tento dotaz odpovídá vůdkyně Junáka Žatec, sestra
JANA SLUNEČKOVÁ:

Středisko Junáka Žatec obdrželo pro svoji činnost do pronájemného objektu č. 1332 pod honosným názvem „Kulichova vila“, ačkoliv „Kulichova zřícenina“ by bylo příhodnější. Propadli stropy, shnilé nosné trámy, chyblí elektroinstalace, voda, kanalizace atd., atd. K tomuto objektu patří parcely čis. 1502, 3818/3 a 3929/3, s řadou starých ovocných stromů. Protože naše činnost je především zaměřena na přírodu, kde s dětmi pobýváme, potřebujeme prostor, na němž bychom mohli sušit mokré stany a kde by si menší děti mohly hrát. Dopisem z 6. 9. 1991 jsme proto požádali MČ o povolení k vyřazení některých stromů. MČ vyslal na pozemek odborníka, jelikož vyjádření znělo — ne některé, ale všechny stromy pokácet — jsou nemocné, napadené škůdci. Písemně nám bylo povoleno MČ zasláno 6. 9. 1991.

V současné době začínáme s ká-

cením — a ehm! hned se objevila řada stížností, upozornění, vyhrožování. Ekologie je obrozenecká Bohužel, většina z řad stěžovatelů jsou ti, kteří si na náš pozemek chodili sklízet, bez ohledu na to, že jim nepatří. Jestliže někde není plot, neznamená to ještě, že si tam kdokoli může pro cokoli. A tak bych ráda vzkázala těm, kteří pod rouškou ekologie želi ztrátu nekvalitního sluce, ale přece jenom ovoce — sklízíte jen na svých pozemcích a jen to, co jste sami vypěstovali. Těm, kterým jde skutečně jen o ekologii, slibuji za celé naše středisko, že pozemek bude zorán, zaseta tráva a podél celého plotu vysázeny okrasné stromy a keře. Rozhodně prospějí ekologii více než staré, nemocné ovocné stromy.

A poslední vzkaz všem — přestaňte být zlí, závistiví, lakotní a nesnášenliví a můžeme se rádi. Budme lidmi!

Tento článek ze Žateckých novin 38/1992 komentuje velmi názorně situaci v našem městě. Před válkou skauty napadali němečtí češi, po válce SMČ, v sedmdesátých letech SSM a bohužel i dnes se najdou lidé, kteří jsou plni záště a závisti bez jakéhokoliv rozumného důvodu...

ROK 1992

Postupně upadá činnost 4.chlapeckého oddílu a br.Andy musí hledat členstvo v nedalekých Staňkovicích. Oddíl se stává koedukovaným a táboří stejně jako loni v Olešné ve dnech 4.-18.7.1992.

Ostatní oddíly si udržují své členstvo v nezmenšeném počtu a táboří opět ve Štichovicích ve dvou termínech: 1.-25.7. chlapani pod vedením br.Robina a Grizzlyho, 26.7.- 17.8. děvčata pod vedením ses. Slunečnice.

Nově se zaregistrovali tito bratři a sestry: Hablovič Luboš, Škrip Tomáš, Pilát Miloslav, Steigl Jiří, Blail Michael, Buchal Jan, Holub Lukáš, Valenta Michal, Glogár Lukáš, Manda Petr, Luxa Petr, Mencl Pavel, Mencl Martin, Luxa Pavel, Kovala Pavel, Kubišta Miroslav, Kudláček Petr, Vácha Roman- Plamínek, Pastyřík Jakub, Vyskočil František, Kubišta Jan, Herold Petr, Mejvald Lukáš, Dlouhý Jan, Bradáč Michal- Podvou, Bartoš Pavel, Bartoš Petr, Grublová Dagmar, Blahoutová Katka, Kumštýřová Adéla, Brtková Markéta, Mandová Michala, Šírová Jana, Burian Josef, Buček Jan, Hotárek Martin, Hrbek David, Kozelka Ludvík, Rybenský František, Soukup Pavel, Soukup Martin, Vašíček Michal, Umlauf Jakub, Brůna Petr, Pacejka Rostislav, Bartoňová Olga, Buňatová Alice, Buňatová Lucie, Hrbková Lucie, Pavlíková Alena, Petlanová Lucie, Vašíčková Jana, Jiravová Tereza, Hradcová Irena, Špicarová Bronislava.

Dne 3.10. středisko žateckých junáků uspořádalo oslavy k 60.výročí založení sboru br. Jáchymem. Výročních oslav se zúčastnilo mnoho skautů všech generací. Mezi čestnými hosty byly ses. Eva Jarošová, ses. Dáša Šabatová, br. František Pech a mnoho skautek ses. Dáši a Slunečnice ze šedesátých let (Bibi, Poli, Čmuša, Žouža, Vlad'ka, Lenka, Všudka atd.)

OSLAVY ZALOŽENÍ SBORU

*Na stadionu Flóra se
všichni sešli u
slavnostního
táboráku. Br. Pech
(s fakulí) zapaloval
oheň.*

SLAVNOSTNÍ OHEŇ

*Tajemství ohně! Osobozajick!
Zářící symboly Váldypllovnost!
Hrdé děchnutí stýl! Objeťt změněné v sošllo!
Pravutí se kvěšit!
Iluse barev sesutá v jediny pořáť!
Jazyky zářící nad hlavami svatých!
Zahřmý plamenů, ukrytá v hlubínách věst,
keřetové slévu přechová z uřídělného v nevdělné!
Hle, duše silných bloudí v oleřích vadlech soust láskou
a jako milostivá pláň zvoní jim šepot usměně eměch,
plámeny, přátelé nového větrů!
Vlččtí se vds zapalují své pochodně pro soumraký přěšlho času,
o bolest hláček lám bloudí a láme naše krvavě, chřtěl se křeply
a nahýma rukama vytřídá ze žhavé koruny jejich listů jak z ráč!
a háč je změněné v světlo a vůně
na cestu duš!*

Otokar Březina

GILWELL CIRCLE

*Kruh přátelství je stár již
celé věky, avšak teprve
Lesní škola u Londýna
jej pevně zasadila roku
1919 do povědomí všech
generací skautů a
skautek jako „Gilwellský
kruh“*

Středisko udržuje tradici společných Vánoc a jede na Vánoční víkendovou výpravu do Jesenice u Rakovníka.

ROK 1993

Přesto, že se na začátku roku zaregistroval i 4.chlapecký oddíl, do tábora již jej br. Andy se synem neudrží a oddíl se rozpadá. V té době odchází také ses. Hana Svobodová – Čmuša, která si otevírá soukromé kadeřnictví a místo ní přebírá 1.dívčí oddíl ses. Helena Kohoutová.

Oddílu Liščí stopa je nabídnuta klubovna, pokud vstoupí do skautské organizace. Pavel Kvapil – Delfín pomáhá br.Robinovi s vedením vlčat a jeho oddíl je roztroušen mezi 2.chlapeckým oddílem a vlčaty.

Letos se zaregistrovali tito nováčkové: Prokeš Jan, Šutera Petr, Sodomka Ladislav, Wágner Ondřej, Loukotka Marek- Mañas, Ciprová Marie, Goldová Veronika, Kubiska Marek, Woloszczuk Jonáš- Kachňák, Chomát Luděk- Chomejní, Kořán Petr, Paul Zdeněk, Ptáčník Milan, Hnidzík Petr- Stoupa, Čučvara Pavol- Čučvák, František Stieber- Lumpík, Grübl Jan, Ledabyl Tomáš, Ryšlavý Jan- Komár, Frčos Václav, Vacek Matěj, Matys Albert, Kos Tomáš, Micanová Radka, Hokešová Zuzana, Valachová Lenka, Lendřáková Zuzana, Seidlová Monika, Vrábíková Tereza, Šťastná Petra, Svobodová Kateřina, Valachová Jana, Kadlecová Soňa, Čučvarová Barbora.

Skautky společně se světluškami sehrály celoroční hru v níž poznávaly historii města, různé pamětihodnosti a také se naučily mnoho ze znalostí přírody.

Celé středisko se zapojilo do charitativní akce na pomoc chudým dětem z rozvojových zemí a posílalo balíčky do misie Don Bosco School v Indii.

Tak jako každoročně i letos děvčata se ses. Slunečnicí navštívila Domov důchodců o velikonocích a před vánoci, aby prosvítla chvíle našim nejstarším spoluobčanům.

Ve dnech 15.-16.5. se středisko zúčastnilo dalšího ročníku Svojsíkova závodu. Letošní okresní kolo se konalo v Pnětlukách a žatečtí zde obsadili ve své historii nejhorší čtvrté místo, které však bylo pobídkou do budoucna.

Letní tábory mají jednotlivé kmeny opět ve dvou termínech ve Štichovicích u Čoubova mlýna (chlapci 1. - 17.7. ; děvčata 17.7. - 3.8.). Oddíl Liščí stopa táboří 30.6. - 8.7. na svém tradičním místě na Bobří soutěsce.

Podzim je ve znamení tradičních soutěží pořádaných Liščí stopou pro širokou veřejnost: Kuličkový král (19.9.) či Sportovní utkání (26.9.). O všech těchto akcích informoval týdeník Žatecko.

V říjnu jede středisko na výlet do Krásného Dvora a Liščí stopa s vlčaty se zúčastnila Nočního výsadku u Chomutova a také uskutečnila jednu z mnohých návštěv svého kamaráda Jaroslava Foglara- Jestřába (22.9.).

Oddílový rok byl završen tradiční Vánoční nadílkou celého střediska v Jesenici.

IMH SUMBU BEMUAL
IMPHAL 795 001
MANIPUR INDIA
Christmas 1993

Draží přátelé,

Už před vánocemi jsem psal a přál jsem všem štěstí a boží požehnání na vánocích a všechno dobré na nový rok 1994. Každý rok cítím ze ochrannu boží a jeho dobrotu a tak jsme jisti, že nám Pán Bůh pomůže i v budoucnosti.

Ale při tom je dobré, že se podíváme na přítomnost a nedulekou minulost. Zde se nebylo pokud v mnohých věcech, které se děly, jak je to teď. Už jsem o tom psal ale je dobré abyste si uvědomili jak to zde opravdu vypadá. Je zde opravdová válka mezi skupinami kmenů. Jedna se jmenuje Naga a druhá Kuki. Obě skupiny přišly z východu, jedna ze severní Burmy a druhé později více od Jihy. Mají každá své zvyky, řeči a povahu. Až doposud žili jako přátelé (koexistence) ale jako vždycky politika rozvířila rovnováhu. Kuki, kteří přišli později chtějí čekat Manipuru pro sebe a Nagas to nemohou dovolit. Vláda nemůže dělat nic protože nejsou ani vymazané hranice (Bylo to pomale stěhování národu od východu na západ) a tak Kuki a Nagas se rozhodli vypořádat všechno noniám. Kuki se naučili zlozvyky Nagas a snaží se vyčistovat usozí které teď hlásají zřevu. A dělují to ukrutným způsobem. V jedné naší oblasti všechny naše katolické vesnice (deset) byly vypáleny. Kuki (Baptisté) je varovali, napadli a spálili celou vesnici. (abych to vysvětlil: naše domky nejsou jako u vás. Je to chatrč ze dřeva, bambusu, hlíny a slamy ale je to všechno co mají. Onen to zhlitne do záhledu.) Přirození obyvatelé utkali i když často několik jich bylo zabitv spálených nebo zabitych. V jedné vesnici bylo 90 lidí zabitych; jinda 15 dětí, méně než 6 rokov starých, bylo spaleny; Včera (6/12) podle místních novin 250 domků spaleny. Jeden zastřelený a dva zranení; předevečírám 100 domků spálených a jedno děvče zabité a tak to jde každý den a při tom všechno toto nemají se drží moc policieku a ani Indie ani avot o tom nic neví. Všechno se zatajuje. Proc?? Uprehlíkú je spousta váude. Hřkají, že je jich víc než 50.000. Mnozí z nich nemají ani čas vzít si i to nejpotřebnější. V jedné vesnici to bylo v noci a všechno bylo spaleno i kalhoty. Utáhli a holým životem a tak potřební pomoc, aby mohli žít a začali nový život.

Jižte se budete ptát co dělá vláda. I my si dáváme tuto otázku. Je rozhodlé (obě skupiny jsou zastoupane) a každý má svo. Celý Manipur je plný vojska ale hary jsou tak otrac a divoké a nikdo není schopný kde a kdo je přítel nebo nepřítel. Zde se, ze i policie podporuje jednu stranu a dává jim zbraně. My doufáme, že za nějaký čas se to dá vojsku (prozatím politikové rozhodují) a oni nechají vošnivost vyrarit a tak začne se znovu jako dříve.

Úryvek dopisu z misie v Indii pro žatecké skauty

ROK 1994

Šéfredaktor oddílového časopisu *Zpravodaj* br. Delfín přejmenoval občasník na *Táborák* a tudíž obnovuje již počtvrté tradici žateckého skautského časopisu z roku 1933! Časopis pod vedením bra. Delfína mění mnohokrát svou podobu, tvar i velikost, ale co do obsahu je velmi podobný všem číslům jeho předchůdců. V roce 1995 časopis přebírá br. Medvěd a tak se podoba ustálila na klasickém formátu A5. Kritika jsme našli v osobě nejpovolanejší – v bratru Jestřábovi.

Ukázky několika čísel Táboráku z devadesátých let

Ve dnech 12.-13.2. uspořádalo středisko Předjarní sraz, na který pozvalo skauty z celého okresu. Březnových rádcovských kurzů v Lounech a Žatci se zúčastnilo mnoho skautských veličin, tou nejznámější byl br. Václav Břicháček- Gigant (náčelník).

Výpravu na hrad Helfenburg uskutečnil oddíl Liščí stopa a smečka vlčat, 21.5. chlapečci uskutečnili jednodenní výlet do Prahy spojený s tradiční návštěvou br. Jaroslava Foglara – Jestřába.

Hlídku světlušek ve složení: Adéla Kumštýřová, Irena Hradcová, Terka Vrábíková, Bára Čučvarová, Jana Valachová a Jana Votavová se letos probojovala až do ústředního kola v Hrachově

Letní tábory se rozhodly oddíly strávit někde jinde než ve Štichovicích a tudíž děvčata jedou do Měsíčního údolí u Vlašimi (31.7. – 13.8.) a chlapečci do Blížejeva (1.7. – 15.7.). Liščí stopa táboří opět na Bobří soutěsce (17. – 25.8.).

Krátce po táboře oba staří činovníci chlapeckých oddílů br. Robin i br. Grizzly opouští ze zdravotních důvodů středisko a jejich oddílů se ujímají br. Milan Urbánek – Ury (vlčata) a br. Jan Folk – Mamut (skauti).

Ve dnech 2.-4.12. pořádá Liščí stopa *Mikulášské tělohrátky* spojené s množstvím turnajů a velkých her. Tradičními hrami akce jsou Vyzvědači a Boj o totem, tak jak je vymyslel br. Jestřáb.

Letos do střediska přibylo velmi málo nových členů: Řehák Milan- Rampa, Bradáč Radek, Onuca Roman, Pettrich Luděk- Drakula, Svrčina Miroslav- Cvrček, Zimmermann Petr, Čáp Martin- Čapák, Procházka Martin, Šeps Jaroslav, Hrbková Lucie, Goldová Veronika, Chaloupková Jana- Sněhule, Votavová Jana- Artéz, Peceková Dagmar, Karasová Lucie.

Ve věku 82 let zemřela jedna z legend žateckého skautingu- ses. Eva Jarošová- Babička. Stála u všech jeho etap a do poslední chvíle byla věrná skautské myšlence. Na její pohřeb se s ní přišli rozloučit zástupci skautů všech věkových kategorií.

Jestřáb

časopis
křesťanských
mládežníků

Jméno Jaroslava Foglara je všem členům LČMŠ stopy dobře známe. Starší členové se o Jestřábce často víckrát při našich návštěvách v Praze. Foglárův nášho přetelství a Jestřábem se dotuží k době, kdy vznikl Štendářský klub (byl to předchůdce LČMŠ stopy). Začalo to nejprve dopisy a později se nám dostalo od Jestřábu pozvání k osobní návštěvě u něj. Křesťanochovary a zvláště u nás byly dávno minulé je vždy provázaly. Jestřábci jsme posílali k ochutnání i náš klubový časopis Zpravodaj (v r. 1993 přejmenován na Taborek). Jestřáb nám vždy náš časopis zhodnotil a poradil, co by se dalo zlepšit. Počátkem roku 1993 se nám dostalo vrácného privilegia, že můžete přispívat do Taborku cokoliv z Jestřábovy tvorby/via dole. Věřujeme i na náležitě tohoto povolení, a předkládáme našim členům jako jeden z těchto možných materiálů KULIČKY.

Jestřáb nám dokonce i kolekci přiznal účast na některé naší akci, ale kvůli mu to konání nikdy nedejlo. V tuto chvíli se ještě stále potvrdí v nemožnosti a my mu přejeme, aby se brzy uzdravil. Na závěr dodám, že o Jestřábova 90. narozeninám chystám překvapení.

Praha, 9. 2. 1993.

Beljin

období tvorby klády David Křiváček,
Jaroslava Foglara a v předložené úpravě
všechny z svých článků a kuliček
na vlastní odpovědi se poděkuje, že
budou upraveny přeměně,
bez event. vymoženek vst. sad
a za skutečnou oznámení, že
uvolněný materiál je z mé
tvorby. Po příjezdu do Prahy
má být ochotný a časopis
přivez na ukázkou!

s přátelským pozdravem

Jaroslav Foglar

Foto Beljin

PŘED "TABORKEM"
dobarov ydel a hmož. čtenářů.
Jaroslav Foglar
21. 12. 92

Článek z oddělení časopisu Taborek 30/1993-96

ROK 1995

K vlčatům přichází nový činovník br. Lumír Šrámek – Fráňa, aby vystřídal br. Uryho u vlčat. Úbytek členů zatím není příliš výrazný, ale přesto je již dnes jasné, že léta devadesátá nebudou pro skauting v Žatci tak příznivá jako léta šedesátá či dokonce čtyřicátá.

Aréna plná her je název pro novou lednovou akci, kterou vymyslel br. Medvěd pro skautskou drobotinu a propojil v ní myšlenku mnoha turnajů deskových her (šachy, dáma, piškvorky) a stolního tenisu s nočním zpíváním u petrolejové lampy.

V březnu se uskutečnilo velké setkání zhruba stovky účastníků ze všech koutů naší republiky na akci *Andělské setkání*. Největším trhákem této akce byla zřejmě velká honba za *Fantómem starého Žatce*.

V České Lípě se 24.6. slavnostně odhalovala busta JUDr. Milady Horákové a žatecké skautky byly pozvány k účasti na slavnostním pochodu. Poté na celostátní schůzi Konfederace politických vězňů vytvořily s velkým úspěchem blok písní. Za výbornou propagaci obdržely světlušky a skautky poděkování nejen od zástupců KPJ, ale i od tehdejšího starosty Junáka br. Jiřího Navrátila.

Oddíl Liščí stopa svou činnost zaměřuje více na woodcraft, přejmenovává se na Ksigudan a opouští středisko. Spolu se svými členy táboří br. Medvěd a Delfín 22.7.- 6.8. v Horažďovicích.

Vzhledem k malé zkušenosti činovníků chlapeckých oddílů táboří tentokrát celé středisko společně 1. – 16.7. ve Štichovicích.

Br.Delfín vydává *Historii žateckých oddílů a klubů*, útlý sešit o nízkém nákladu, který velmi letmo mapuje i historii žateckého skautingu.

Na fotografii ses. Shmečnice se světluškami, skautkami a vlčetem br. Kachňákem při zpěvu písní pro Klub politických vězňů

Vážená sestro,

děkuji za předání dopisu br. Pavlače z Vídně. Vzhledem k tomu, že v podstatě žádal o vyznamenání několika exilových skautů, předal jsem jej br. Vančovi, který vede příslušnou komisi.

Ještě víc Ti děkuji za výbornou propagaci hnutí, kterou vystoupili Vašich světlušek na tak významném setkání znamenalo.

Se skautským pozdravem

a mami hodně se vyjádřil jejímu už tolo?

Jiří Navrátil
starosta

Jiří Navrátil

O nováčcích se letos téměř nedá hovořit, ale přesto se několik nových jmen objevilo: Pinkr Tomáš, Holota Jan, Mai Vladimír-Sekáč, Polák Jiří, Chládek Petr, Mai Miroslav- Cvalda, Slachová Vladimíra- Želva, Velechovská Monika, Velechovská Petra, Nerodilová Petra, Dědková Jana, Poláková Petra, Dobdová Zuzana, Gaspárová Lucie, Svrčina Adam- Cipísek.

Ve dnech 3. a 10.9. se konaly sportovní akce pro veřejnost pořádané Ksigudanem – *Schodiště* a *Běžecký trojboj*. V listopadu zde jsou opět *Mikulášské tělohrátky* a konec roku je završen *skautskými vánocemi* v Lubenci. Jako každoročně i letos děti ozdobili v lese stromeček pamlsky pro lesní zvířátka.

ROK 1996

Rok 1996 by se mohl zdát podobným roku předchozímu. Několik řadových členů ubylo, několik naopak přibylo, ale oddíly šlapou dál. Přesto alespoň stručně o některých akcích:

- 12.-14.1. jsme se zúčastnili akce *Prahou plnou strašidel* pořádanou střediskem Phoenix.
- 20.1. se Ksigudan s pražskými Krhúty utkal v *Dobývání hradu Zvířetice*
- 8.-10.3. byl další ročník *Arény plné her*
- 23.3. uspořádal Ksigudan pro veřejnost tradiční *Schodiště* a děvčata *Sraz skautek* z celého okresu na Karlštejně
- 30.3. se pod hradem Pravda uskutečnila velká hra *Za prsteny Pána temnot* na motivy knih J.R.R. Tolkienu
- 7.-19.5. se uskutečnil *Jarní sraz oddílů* okresu v areálu

Letní tábor celého střediska je opět v červenci ve Štichovicích. Ksigudan táboří 13.7.- 3.8. ve Výbrnici u Nižbora.

Ksigudan na Zahajovačce v Liščích skalách

- 31.8.-1.9. jel Ksigudan do skal u Lubence
- 25.-27.10. výlet do rakovnických lesů
- 22.-24.11. se konal další ročník Vyzvědačů
- v prosinci se jelo na skautské vánoce. Chlapci do brdských lesů a děvčata do Jesenice.

Po odchodu br. Mamuta do Prahy se postupně začíná 2.chlapecký oddíl rozpadat a koncem roku 1996 ses. Slunečnice nabízí vedoucímu Ksigudanu (dříve Liščí stopa) Tomáši Studenovskému – Medvědovi, aby se svým oddílem stmelil zbytky oddílu a pokračoval opět tam, kde v roce 1995 skončil.

ROK 1997

Br. Medvěd zavádí v žateckém středisku další nový prvek – Setonův woodcraft v té nejryzejší indiánské podobě. Zatímco děvčata s vlčaty táboří 12.- 26.7. v tradičních podsadách na louce ve Štichovicích, Ksigudan táboří 6.- 26.7. pod šesti stany prérijních indiánů – týpí ve Výbrnici u Nižbora.

*Kmen Ksigudan po rozsvičce. Vpředu dva jeho zakladatelé-
náčelník Tiwanakha a šaman Okaluz-eča.*

V roce 1997 se již dá hovořit o zcela novém složení střediska, proto opět uvádím kompletní registraci:

- **2.chlapecký oddíl Ksigudan** – Studenovský Tomáš- Medvěd (vůdce), Woloszczuk Jonáš- Kachňák, Štíbr Martin- Chico, Šilhavý Jiří- Šmoula, Rampas Vlastimil- Pedro, Panský Zdeněk- Smišek, Zuzjak Ladislav- Soptík, Dvořák Slávek, Stieber František- Lumpík, Svrčina Miroslav- Cvrček, Svrčina Adam- Cipísek, Chomát Luděk- Chomejní, Prášil Václav- Kecal, Květ Jan- Kvítek, Neliba Rudolf- Skrblík, Neliba Ondřej- Gargamel, Šilhavý Jan- Šmoulík, Čelikovský Petr, Novotný Martin- Lvíček, Merkl Tomáš- Tom, Vácha Roman- Plamínek, Mai Vladimír- Sekáč, Mai Miroslav- Cvalda, Ryšlavý Jan- Komár, Novotný David- Páka
- **1.smečka vlčat** – Šrámek Lumír- Fráňa (vůdce), Pettrich Luděk- Drakula, Čekyl Petr- Žrout, Poláček Martin, Poláček Michal, Štíhlovský Rostislav, Tvrdý Aleš, Filipovský Tomáš, Knyttl Václav- Dulík, Čekyl Radek- Čekča, Němec Richard, Vrábík Ondřej- Vrába, Chaloupek Jan- Klíště, Novák Jiří- Mauglí, Šíp Robert, Knyttl Vojtěch- Šmudlík, Zýka Jiří- Jerry, Ležák Jan
- **1.dívčí oddíl** – Kohoutová Helena (vedoucí), Slunečková Jana- Slunečnice (zást.), Svobodová Eva, Kumštýřová Adéla, Hradcová Irena, Seidlová Monika, Mayová Radka, Vrábíková Tereza, Čučvarová Barbora, Váchová Jitka- Plami, Benáková Lucie, Dobdová Zuzana, Chaloupková Jana- Sněhule, Votavová Jana- Artéz, Kroupová Aneta, Kubizňáková Lucie- Šťístko, Eigertová Jana, Květová Alena
- **1.roj světlušek** – Woloszczuková Lenka (vedoucí), Slachová Vladimíra- Želva, Ryšlavá Marcela- Macek, Slavíková Kateřina, Zahradníková Šárka, Skryjová Michaela, Lecková Gabriela, Špírková Ivana, Charvátová Štěpánka, Vaňková Klára, Zítová Andrea, Moravcová Lucie, Adamcová Petra, Krajčíková Nikola, Ležáková Nikola
- **Kmen roverů a rangers** – Kvapil Pavel- Delfín (vůdce), Milsimerová Martina, Milsimerová Markéta, Mayová Miroslava,

Kumštýřová Barbora, Kobyolková Ivana, Folk Jan- Mamut, Fořt Milan- Klaus, Holec Jan- Medvídě, Loukotka Marek- Maňas, Gaži Ondřej- Orel, Krejčí Jaroslav- Ryba

- ***Oddíl starších junáků*** – Hofmann Jaroslav, Hofmannová Alena, Pech František, Davídek Břetislav, Vejvoda Rudolf- Robin, Libovický Jiří- Grizzly, Onuca Petr, Talaváňa Vladimír, Koudelka Tomáš, Kubínek Jiří- Andy, Kubínek Jiří- Preck, Kubínková Jiřina

Také letošní rok byl nabitý akcemi, soutěžemi a výpravami :

- 25.-26.1. Prahou plnou strašidel
- 14.-16.2. Ksigudan sněmoval v Tuchořicích
- 7.- 8.3. Noční výsadek roverského kmene
- 14.- 16.3. Dobývání hradu Pravda
- 26.4. Výlet do Větrné rokly v Perči
- 30.4.- 2.5. Výprava na Bobří vodopády
- 3.- 4.5. Svojsíkův závod
- 14.5. Bezpečný chodník
- 24.- 25.5. Jarní sraz oddílů
- 30.5.- 1.6. Ksigudan sněmuje na rakovnicku
- 20.-29.6. Fénix.
- 5.- 7.9. Zahajovačka na sedlčansku
- 17.9. Návštěva prezidenta Havla v Žatci
- 19.- 21.9. Rádcovský kurz na Bobřích vodopádech
- 3.- 5.10. Víkend v jesenických lesích
- 10.-12. 10. Výprava do Ratají nad Sázavou
- 24.- 26.10. Oslavy založení žateckého sboru junáků
- Ksigudan sněmuje v Ratajích
- 21.- 23.11. Výprava do Nižbora
- 26.11. Vyzvědači
- Vánoční výpravy (chlapci v Brdech, děvčata v Jesenici)

- 27.12.- 2.1. Zimní tábor Ksigudanu v Nižboru pod týpím

Část Ksigudanu na Fénixu. Zleva: Cvrček, Kachňák, Chico, Ryba, Medvěd, Plamínek, Cipísek, Jára. Dole: Gargamel, Lumpík, Tom, Šmoulik, Pedro a Smíšek.

Předáváním kytice prezidentu Havlovi byli pověřeni br. Chico a ses. Terka Vrábíková. Okolo stojí zástupci městské rady a prezidentské ochranky.

Prahou plnou strašidel

25.1.1997
26.1.1997

Krátko před devátou hodinou ranní v sobotu jsme v počtu 18 skautů, skautek a světlušek vyrazili na akci pražských skautů -Strašidla. Cesta uběhla příjemně, zpestřena dotazy nejmenších typusů proč ten vlak tak drnčí, zda jsou v klubovně sprchy, postele a podobně. V nusalčské klubovně na nás už čekal Petrín a dvěma dalšími kluky. Po krátkém odpočinku jsme se rozdělili na jednotlivé hlídky po třech, rozdali mapy a šifry a vydali jsme se na místo startu do Muzejí ulice. Měli jsme celkem osm tříčlenných hlídek, kde věková hranice byla od šestí do třinácti let. Spolu s Lenkou a Dolfinem jsme se také vydali prohlédnout si strašidla, ale musím bohužel konstatovat, že nás převleky letošních strašidel dost zklamaly. Mohu porovnávat a předchozími dvěma ročníky a musím říct, že úroveň jde velmi dolů. Násše hlídky se nakonec po různých peripetech dostaly do cíle a dvě se dokonce umístily ve svých kategoriích do 10. místa. Výsledky všech jsme se bohužel nedozvěděli, neboť účastníků bylo příliš mnoho.

Trojice GNICO, KACHNÁK a PETR bylo na 7.místě v kategorii II. a trojice skautek EVA, VIKOLÁ, JETRA. byla na 8.místě v kat. III. Myšlím, že je to velmi pěkné umístění, pokud vezmeme v úvahu množství účastníků, a to, že jsme museli dát do trojice nejstarších i šestí až osmileté světlušky a vlčata.

Vzhledem ke stále horšímu počasí se naše zpáteční cesta do klubovny podobala úprku německého vojska ze Stalingradu. Poté co jsme rozdělili a navěšeli jsme se, jsme se pokoušeli uložit 27 lidí do místnosti velikosti 4 x 5 metrů. Pohodlně jsme se uložili a když někteří "rozmazlenci" ve spodních vrstvách protestovali, prohodili jsme oosi o zardinkách. Zhruba po hodině převládání se těm co hůře nlyšší podařilo usnout. Brzy ráno jsme vyrazili na vlak domů. Po dvouhodinové prohlídce pamětihodnosti šekárny v Dejvicích jsme konečně chtěli vlak do Žatce a již bez nějakých dalších událostí dorazili domů.

ZPRÁVILKY Z ÚSTÍ :

- Choete zvítězit v běhu na nekonečnou vzdálenost ? Šmouliček, náš přední cestovatel vás rád vezme do učení
- Choete vědět jak můžete dopracovat po práci s Medvědem ? Chice manekýn se vám rád předvede ve svém šviháckém oblečku
- Choete se vůde dostat vás a se zárukou ? firma Lenka a Medvěd vás rád zaučí
- Máte potíže se hraním ? Máše Světlušky vás ke spánku ukročí
- Máte panický strach ze zaspání ? Smíškové budíček vás vyčechá

Zápis z kroniky 2. chlapeckého oddílu Ksigudan

Středisko na náměstí během oslav 65.výročí založení sboru br. Josefem Jáchymem

Jarní sraz oddílů v mysliveckém areálu. Zleva: Jarda Z., Skrblik, Vánek, Slunečnice, Ondra, Markéta, Štístko, Kubík, Pedro

ROK 1998

Tento rok je ve znamení hledání vůdce pro vlčata, neboť br. Fráňa je služebně přesunut do Rakovníka. Nakonec se oddílů ujímají roveři br. Václav Prášil- Venca a br. Luděk Chomát – Chomejní za pomoci ses. Slunečnice.

Smutnou zprávu nám přináší datum 23.4. – opustil nás br. Jiří Kubínek st.- Andy, člen OSJ a bývalý dlouholetý vedoucí 4. chlapeckého oddílu.

Na jaře vydává br. Medvěd almanach oddílu Ksigudan nazvaný *Hledání Cesty s Lišákem ve štítu*, který podrobně mapuje historii oddílu za celá devadesátá léta.

Ksigudan si letos vyměnil tábořiště s děvčaty a tak 1. dívčí oddíl táboří s vlčaty ve Výbrnici u Nižbora a Ksigudan postavil svá týpí ve Štichovicích u Rabštejna.

Nové tváře: Sábl Jan- Johny, Jurnečka Slavomil- Bobr, Žák Petr- Cibulka, Hynková Zuzana, Balšánková Sandra, Chytrá Kamila, Lindová Jana, Sáblová Tereza, Kavková Hana, Zachorová Šárka, Kubizňák Tomáš- Kubík, Valenta Zdeněk, Čečerle Josef – Cvrček, Kostelník Tomáš, Nejedlá Michaela, Brabcová Jana- Pandy, Zběhlíková Tereza.

Kalendárium akcí za tento rok vypadalo zhruba takto:

- 16.- 18.1. Výprava do Prokopského údolí
- 31.1. Výlet do Perče
- 13.-15.2. Ksigudan sněmuje v Tuchořicích
- 14.3. Dobývání hradu Pravda
- 28.3. Výlet do Štichovic
- 3.-5.4. Akce *Přežít* v Loučovicích
- 10.- 12.4. Robinsonáda v Jenichově
- 24.- 26.4. Výprava do rakovnických lesů
- 15.- 17.5. Sněm Ksigudanu

- 22.5. Jarní sraz oddílů spojený se Závodem vlčat a světlušek. Ten byl letos zcela v režii žateckého střediska, které obsadilo první dvě místa v obou kategoriích. Šestka světlušek pod vedením Vlad'ky- Želvy nakonec vybojovala v ústředním kole 19.9. v Tišnově pěkné 6.místo
- 29.5. Přípravka letních táborů
- 5.- 7.6. Výprava na Bobřáky
- 4.-6.9. Zahajovací výprava
- 18.- 20.9. *Outdoor* ve Mšeně
- 2.- 4.10. Výprava do Krt
- 16.- 18.10. Ksigudan má Sněm v Krtech
- 26.11. Vyzvědači
- 5.- 7.12. Příprava Zimního tábora
- 18.- 20.12. Vánoční nadílka
- 27.12.- 2.1. Zimní tábor Ksigudanu

*Ksigudan na oddílové schůzce na vojenském cvičišti. Zleva:
Ledňáček, Tom, Šmoula, Chico, Medvěd, Mauglí, Sekáč, Cipísek,
Čertík, Cvrček, Komár, Smíšek*

*Ksigudan sněmuje na Sierra
Madre*

Vánoce v Domově důchodců se snaží každoročně skautky a světlušky zpestřit zpěvem koled. Zleva: Slunečnice, Artéz, Sněhule, Mája, Štítiko, Želva, Liška, Macek, Plami aj.

ROK 1999

Vlčat se nakrátko ujímá br. Pavel Kvapil – Delfín, ale po jeho brzkém odchodu jej vystřídali roveři br. Venca a br. Martin Štíbr – Chico.

Na letní tábor se děvčata opět vrací do Štichovic, Ksigudan táboří u obce Radíč na sedlčansku.

Nováčky letos byli: Kašpar Roman- Dumbo, Kraus Ondřej- Ledňáček, Foltýnová Markéta- Mája, Chytrá Pavla, Hantáková Lucie, Blažková Lucie, Valenta Josef, Janda Adam, Vávra David, Votava Milan- Sysel, Votava Pavel.

Žatecké středisko má samozřejmě množství svých *tradičních podniků* i pro období let devadesátých a tudíž bych se o nich rád zmínil alespoň ve stručnosti na tomto místě:

- **Dobývání hradu Pravda** – tradiční akce chlapeckých oddílů na počátku roku, kdy chlapci ve středověké zbroji i šatu podnikají šermířské turnaje a bitvy
- **Aréna** – víkend plný turnajů v deskových hrách na skautském domě
- **Robinsonáda** – víkend na chalupě v přírodě, plnění Soutěží tělesné obratnosti podle Jaroslava Foglara- Jestřába
- **Bezpečný chodník** – akce, při níž skauti pomáhají zjišťovat závady na městských komunikacích
- **Výprava na Bobří vodopády**- výlet na malebné místo u Kravař
- **Betlémské světlo** – této celorepublikové akce se zúčastňují každoročně i žatečáci
- **Velký vandr** – zhruba týdenní putování roverů a rangers po České republice
- **Květinový den** – akce na pomoc lidem s leukémií
- **Vyzvědači** – tradiční hra v uličkách historického jádra města Žatce na motiv br. Jaroslava Foglara- Jestřába
- **Vánoční zpěvy** – návštěva domova důchodců, spojená s vystoupením skautek
- **Vánoční nadílka** – společná akce, mnoho her, zdobení stromečku v lese
- **Zimní tábor** – tradiční akce Ksigudanu v týpi
Mimořádnou akcí letošního roku byla 19.- 21.11. velká hra *Po stopách Husitů* pořádaná br. Chicem

*Letní tábor Ksigudanu v Radíči. Na spodní fotografii XIV. Sněm kmene,
Zleva: Ryba, Maugli, Tom, Komár, Šmoula, Sekáč, Pedro a Hroch*

ROK 2000

Br. Medvěd udělal na 5. základní škole spolu se ses. Slunečnicí velký nábor. Přihlásilo se více jak čtyřicet chlapců, deset děvčat a větší část se jich i zaregistrovala : Kolář Petr- Plecháček, Dyršmíd Marek- Golem, Tamler Peter- Sydney, Brázdil Martin- Vroubek, Pavlů Lukáš- Puk, Novotný Václav- Vrabčák, Mísař Tomáš- Šroubek, Koutenský Pavel- Puma, Talaváňa Martin- Dingo, Talaváňa Tomáš- Balů, Mádle Martin- Lviče, Hričoviny Vladimír- Nick, Hričoviny Jiří- Drak, Plevko Tomáš- Micky, Voldřich Jan- Štístko, Hofmann Lukáš- Syslík, Svoboda Karel- Klokan, Konvalinka Václav, Dopita Zdeněk, Horvát Juraj, Lochovský Jan, Zitko Daniel, Patera Jakub- Baterka, Špírek Jan- Krab, Živníčková Barbora- Vilík, Němcová Nikola, Doubravová Hana, Kočová Michaela, Kočová Kateřina, Vitásková Lenka, Moravcová Veronika, Vránová Martina, Šibalová Eva, Pilnáčková Kateřina.

V březnu vychází kniha br. Medvěda *Slovník českých autorů pro chlapce*, kterou sestavil společně s br. Josefem Bláhou- Rešetlákem z Prahy.

Ksigudan po celý rok provázela velká hra *Za poklady Caxwellu*, kterou vytvořil br. Medvěd v celkem šedesáti etapách pro schůzky i výpravy svého oddílu.

O jarních prázdninách 5.- 12.2. tábořilo deset starších kluků z Ksigudanu pod devítimetrovým týpkem v Radíči.

Letní tábor měl Ksigudan opět na louce u obce Radíč, děvčata letos tábořila ve Vorlovském polesí u Bratřoňova.

ROK 2001

Po odchodu br. Prášila a br. Medvěda do Prahy se vlčet ujímá ses. Lenka a chlapeckého oddílu Ksigudan jeho nejstarší odchovanec br. Chico. První roj světlušek se spojuje s dívčím oddílem pro nedostatek nových členek a také Ksigudan se potýká s odchodem služebně nejmladších členů.

Letní tábor je tentokrát společný v Měsíčním údolí u Vlašimi pod vedením ses. Lenky, ses. Slunečnice, br. Medvěda a br. Fráni.

Noví členové: Sladký Jan- Kozina, Šimůnek Jakub, Beránek Jan, Štoger Tomáš, Komárek Josef, Vitásek Martin- Cipísek, Šťáhlavská Květa, Charvátová Štěpánka, Kubínková Katka- Kinder.

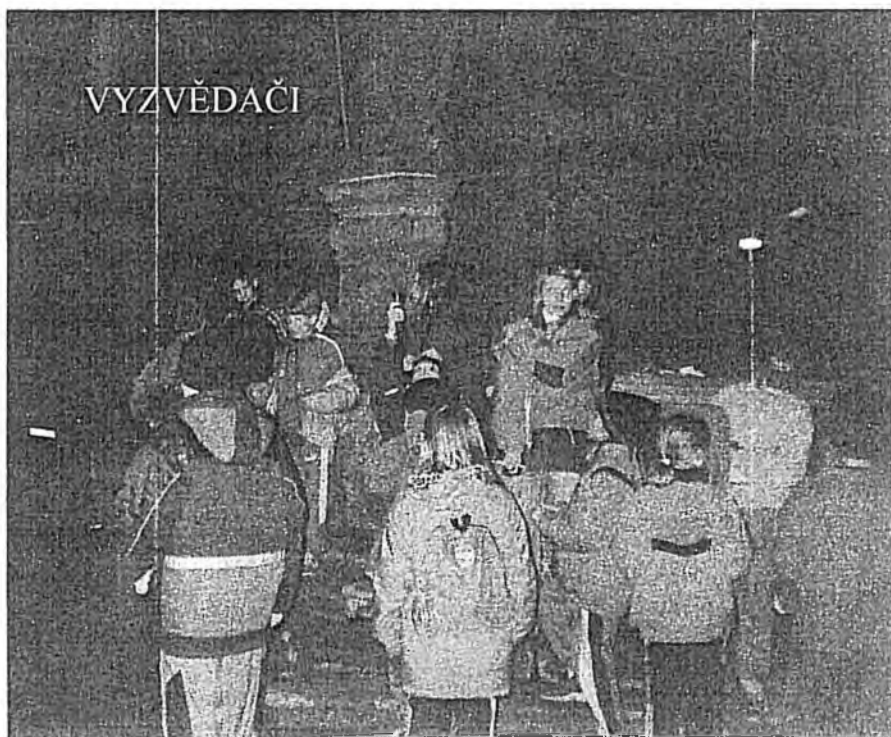
XXI. Sněmovní oheň Ksigudaru

Zleva: Slunečnice, Tenka, Vilík, Macek,
Mája, Vánek, Kozina, David a Adam

DOSLOV

Stránky almanachu skautské historie v Žatci se pro tuto chvíli uzavírají a můžeme jen čekat co nám přinese budoucnost. Snad jste si každý zde našel něco zajímavého. Mne jen mrzí, že tolik materiálu jsem musel vyřadit, neboť jinak by z almanachu byla „pěkná bichle“. Přesto bych chtěl na úplný závěr Vám nabídnout ještě několik fotografií z činnosti střediska posledního desetiletí. Zůstalo mi jich tu plné tři krabice od bot a stále si plánuji, že je snad jednou roztřídím, popíšu, zařadím atd. Možná to také znáte.

Ksigudan provádí rozevčky po celý rok ...

CO NÁS ČEKÁ ... ?

Vždy jsem hleděl do budoucnosti s důvěrou a činím tak i nyní. Věřím v pevný stisk levice a zalomených prstů. Věřím v to, že rozhořená pochodeň bude planout dál stejně jasně jako dosud. Věřím, že pravda a láska nakonec zvítězí nad lží a nenávistí. A konečně věřím, že naši následovníci převezmou po nás štafetový kolík s lilí ve znaku a ponесou jej hrdě dál...

Že jsem bláhový snilek ?! Možná, ale řekněte sami: v co chcete věřit jiného, než že „jednou bude líp“ ?

